

İNÖNÜ ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

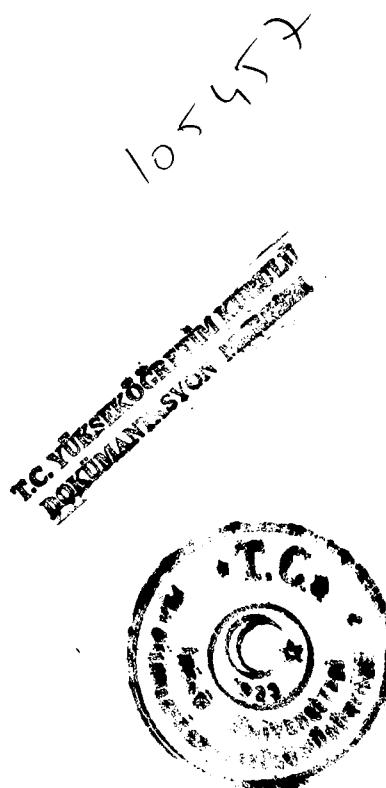
105457

**BAKTERİ HEMOGLOBİN GENİNİN
Enterobacter aerogenes'İN
FİZYOLOJİK VE METABOLİK AKTİVİTELƏRİ
ÜZƏRİNƏ ETKİLERİ**

ŞEBNEM ÖZALP ERENLER

**YÜKSEK LİSANS TEZİ
BİYOLOJİ ANABİLİM DALI**

MALATYA - 2001

Fen Bilimleri Enstitüsü Müdürlüğü'ne;

Bu çalışma jürimiz tarafından Biyoloji Anabilim Dalında YÜKSEK LİSANS TEZİ
olarak kabul edilmiştir

(İmza)

Prof.Dr. Eşref YÜKSEL

Başkan

(İmza)

Yrd.Doç.Dr. Hikmet GEÇKİL

Üye

(İmza)

Doç.Dr. Muhittin YÜREKLİ

Üye

ONAY.....

Yukarıda ki imzaların adı geçen öğretim üyelerine ait olduğunu onaylarım.

22 / 02 /2001

Prof. Dr. Sait İsmail KAYA

Enstitü Müdürü

ÖZET

Yüksek Lisans Tezi

BAKTERİ HEMOGLOBİN GENİNİN *E.aerogenes*' İN FİZYOLOJİK VE METABOLİK AKTİVİTELƏRİ ÜZERİNE ETKİLERİ

Şebnem ÖZALP ERENLER

İnönü Üniversitesi

Fen Bilimleri Enstitüsü

Biyoloji Anabilim Dalı

2001

Danışman: Yrd.Doç.Dr. Hikmet Geçkil

Hemoglobinler genellikle ökaryotik orjinli proteinler olarak kabul edilmiştir. Ancak, son yıllarda gram negatif bir bakteri olan *Vitreoscilla*'nın doğal olarak hemoglobin sentezlediği saptanmıştır. Önceki çalışmalar heterolog mikroorganizmalarda (*Vitreoscilla* dışındaki) bu hemoglobinin, kritik oksijen seviyelerinde bu organizmaların daha iyi büyümeyi sağladığını ve bazı rekombinant yan ürünlerinin sentezini artttırdığını göstermiştir.

Bu çalışmada bakteri hemoglobin geninin, klonlandığı *Enterobacter aerogenes* bakterisinin fizyolojik ve metabolik aktiviteleri üzerine olan etkisi araştırılmıştır. Yapılan bu çalışma ile, bakteri hemoglobinin farklı mikroorganizmalarda farklı etkiler gösterebileceği saptanmıştır. Örneğin *E.coli*'de bu proteinin bakteri büyümeyi ve rekombinant ürün üretimini arttırbildiği halde, *Enterobacter aerogenes*'de en azından bakteri büyümeyi üzerine bu etki saptanamamıştır. Bu da bir çok faktörün yanı sıra hemoglobin geninin regülasyonunun farklı olmasından kaynaklanabilir.

Anahtar Kelimeler: Bakteri hemoglobini, *Vitreoscilla* hemoglobini, *Enterobacter aerogenes*

ABSTRACT

THE EFFECT OF BACTERIAL HEMOGLOBINE GENE ON PHYSIOLOGICAL AND METABOLIC AKTIVITIES FROM *Enterobacter aerogenes*

Şebnem ÖZALP ERENLER

İnönü University

Graduate School of Natural and Applied Sciences

Department of Biology

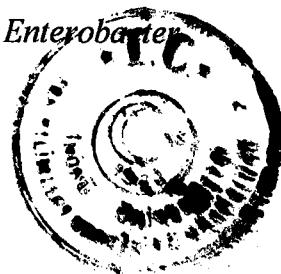
2001

Supervisor: Assistant Profesor Hikmet Geçkil

Hemoglobins were generally considered to be proteins of only eucaryotic origin. However, in recent years it has been found that a gram negative bacterium, *Vitreoscilla*, produces hemoglobin naturally. Previous studies showed that when present in heterologous organisms, *Vitreoscilla* hemoglobin helps the cells to grow better under limited oxygen concentrations and also increase some recombinant protein production under these circumstances.

In this study, the effect of this hemoglobin on metabolic and physiologic characteristics of *Enterobacter aerogenes* was investigated. Here, it was determined that the effect of bacterial hemoglobin can be varied from microorganism to microorganism. For example, while the expression of this protein in *E.coli* causes an increase in both cell growth and in production of recombinant proteins, the same effect was not observed for *Enterobacter aerogenes*, at least at the level of cell growth. Besides many factors contributing to this effect, the differential regulation of hemoglobin gene might be one of them.

KEYWORDS: Bacterial hemoglobine, *Vitreoscilla* hemoglobine, *Enterobacter aerogenes*

TEŞEKKÜR

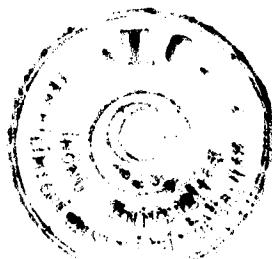
Bu çalışmanın hazırlanması sırasında yardımcılarını esirgemeyen danışman hocam Yrd. Doç. Dr. Hikmet GEÇKİL'e teşekkürlerimi sunarım.

Yardım ve desteğini esirgemeyen hocam Prof. Dr. Eşref YÜKSEL' e teşekkürlerimi sunarım.

Tez yazımı esnasında bilgisayarla ilgili her konuda gösterdiği yardımından dolayı Ümit KALAYCIOĞLU'na teşekkür ederim.

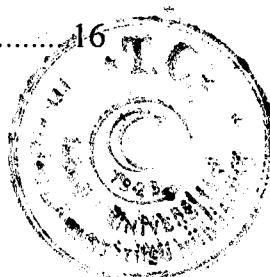
Çalışmalarım boyunca destek ve ilgileriyle bana güç veren ailem, Muazzez-Ali-Korkut ÖZALP'e teşekkür ederim.

Çalışmamın tüm aşamalarında bütün sabrı ve desteğiyle her zaman yanımda olan sevgili eşim Nüvit Eray ERENLER'e teşekkür ederim.

İÇİNDEKİLER

	Sayfa
ÖZET	i
SUMMARY	ii
TEŞEKKÜR	iii
İÇİNDEKİLER	iv
ŞEKİLLER DİZİNİ	v
KISALTMALAR	ix
1. GİRİŞ	1
1.1 Genel Bilgiler	1
2. MATERYAL VE METOD	15
2.1. Bakteri Suşları, Plazmidler ve Besi Ortamları	15
2.2. Kimyasallar ve Enzimler	15
2.3. Kullanılan <i>Enterobacter aerogenes</i> Klonları	16
2.4. Plazmidlerin İzolasyonu	16
2.5. Agaroz Jel Elektroforezi	16

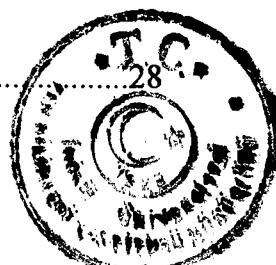

2.6. Kültürdeki Canlı Hücre Sayısının ve Hücre Kütlesinin Belirlenmesi.....	17
2.7. Kültürlerin Asit Üretimi.....	18
3. SONUÇLAR.	
3.1 <i>E.aerogenes</i> ve Rekombinant Suşlarının Plazmid İzolasyonu ve Agaroz Jel Elektroforezi Sonuçları.....	19
3.2 LB ortamında <i>E.aerogenes</i> ve Rekombinant Suşlarının Büyüme ve Spektrofotometrik Analizleri.....	22
3.3 LB Ortamında <i>E.aerogenes</i> ve Rekombinant Suşlarının pH Değerlerinin Analizi.....	25
3.4 LBG Ortamında <i>E.aerogenes</i> ve Rekombinant Suşlarının Büyüme ve Spektrofotometrik Analizleri.....	27
3.5. LBG Ortamında <i>E.aerogenes</i> ve Rekombinant Suşlarının pH Değerlerinin Analizi.....	29
4. TARTIŞMA.....	31
5.ÖZGEÇMİŞ.....	36
6. KAYNAKLAR.....	37

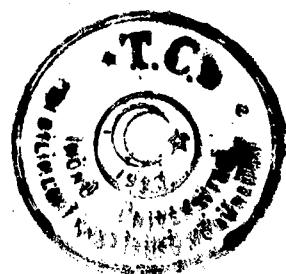

ŞEKİLLER DİZİNİ

	Sayfa
Şekil 1.1. pUC8 plazmidinin kısmi genetik haritası.....	10
Şekil 1.2. pUC 8:15 plazmidinin pUC 8:16 plazmidine dönüştürülmesini gösteren şekil.....	11
Şekil 1.3. pUC 8:15 plazmidinin 2.3 kb'lık <i>Vitreoscilla</i> fragmenti üzerindeki Haritası.....	12
Şekil 3.4. <i>E.aerogenes</i> ve rekombinant suşların agaroz jel elektroforezi sonrası çekilmiş jel fotoğrafı	20
Şekil 3.5. (a) LB ortamında <i>E.aerogenes</i> ve rekombinant suşlarının kültürdeki canlı hücre sayısını gösteren grafik.....	24
Şekil 3.5. (b) LB ortamında <i>E.aerogenes</i> ve rekombinant suşlarının 600 nm dalga boyunda ki OD değerlerini gösteren grafik.....	24
Şekil 3.6. LB ortamında <i>E.aerogenes</i> ve rekombinant suşlarının pH değerlerini gösteren grafik.....	26
Şekil 3.7. (a) % 1 glikozlu LBG ortamında <i>E.aerogenes</i> ve rekombinant suşlarının kültürdeki canlı hücre sayılarını gösteren grafik.....	28

Şekil 3.7. (b) % 1 glikozlu LBG ortamında <i>E.aerogenes</i> ve rekombinant suşlarının 600 nm dalga boyundaki OD değerlerini gösteren grafik.....	28
Şekil 3.8. % 1 glikozlu LBG ortamında <i>E.aerogenes</i> ve rekombinant suşlarının pH değerlerini gösteren grafik.....	30

KISALTMALAR

VtHb : *Vitreoscilla* Hemoglobini

vgb : *Vitreoscilla* Hemoglobin Geni

LB : Luria Broth Besiyeri

LBG : Glükoz içeren Luria Broth Besiyeri

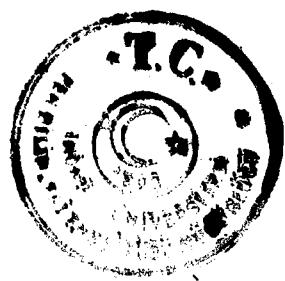
Amp : Amfisilin

Ea : *Enterobacter aerogenes*

Ea pUC8 : pUC8 plazmidini içeren *Enterobacter aerogenes*

Ea pUC8:15 : pUC8:15 plazmidini içeren *Enterobacter aerogenes*

Ea pUC8:16 : pUC8:16 plazmidini içeren *Enterobacter aerogenes*

1. GİRİŞ

1.1 GENEL BİLGİLER

Hemoglobin son yıllara kadar ökaryotik orjinli bir protein olarak bilinmiştir. Ancak yapılan bir çalışmada Gram (-) bir bakteri olan *Vitreoscilla*'nın doğal olarak (VtHb) hemoglobin içeriği saptanılmıştır (Wakabayashi, 1986). Son yıllarda VtHb geni (*vgb*) saptanmış ve baz dizisi tanımlanarak (Khosla , 1988), *E.coli* (Khosla 1988; Bailey 1988; Khosravi 1990; Dikshit 1988; Ryan 1990; Khosla 1990; Hart, 1994). *Enterobacter aerogenes* (Geçkil, 1995) *Serratia marcencens* gibi heterolog prokaryot ve *Saccharomyces cerevisiae* (Chen, 1994), tütün bitkisi (Holmberg, 1997) gibi oldukça farklı sistemlere klonlanarak, hemoglobinin bu organizmaların fizyolojik ve metabolik aktiviteleri üzerine etkisi araştırılmıştır.

Vitreoscilla obligat aerob, gram negatif, filamentli bir bakteri olup *Beggiotaceae* familyasındandır. Bu bakteri oksijeni düşük ortamlarda bulunur ve *Vitreoscilla* veya bakteriyel hemoglobin denilen eriyebilir bir hemoprotein sentezler.

***Vitreoscilla*'nın Sınıflandırması**

Prokaryota

Grotobacteria

Scotobacteria

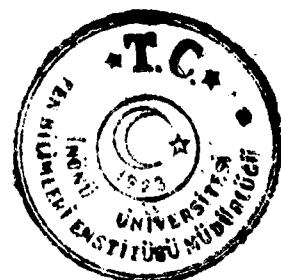
Nanphotosynthetic

Nanfruitingliding

Beggiotoaceae

Vitreoscilla

(Khosla, 1988; Khosla, 1986; Wakabayashi, 1986)

Vgb/VHb'nin Bazı Özellikleri (Swiss-Prot)

BAKTERİYEL HEMOGLOBİN

- Sinonim(leri) : Soluble cytochrome o
Gen adı : VHB
Organizma : *Vitreoscilla stercoraria*
Taksonomi : Bacteria; Proteobacteria; beta subdivision; Neisseriaceae;
Vitreoscilla
Fonksiyon : Bu protein bir terminal oksidaz gibi davranışır.
Alt ünite yapısı : Homodimer.
Benzerlik : Globin ailesi proteinler.

Uzunluk: 146 aa (amino asit)

Moleküler ağırlık: 15774 Da

AA Dizisi:

10   20   30   40   50   60

| | | | | |

MLDQQTINII KATVPVLKEH GVTITTFYK NLFAKHPEVR PLFDMGRQES
LEQPKALAMT

70   80   90   100   110   120

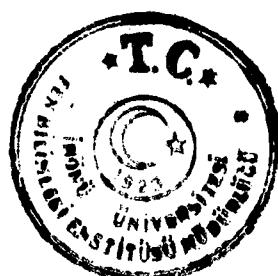
| | | | | |

VLAAAQNIEN LPAILPAVKK IAVKHCQAGV AAAHYPIVGQ ELLGAIKEVL
GDAATDDILD

130   140   146

| | |

AWGKAYGVIA DVFIQVEADL YAQAVE

Bu hemoglobin ilk keşfinde yanlış olarak sitokrom o tipi bir terminal oksidaz olarak adlandırılmış, ancak spektral karakteristiklerinin ve aminoasit dizisinin ökaryotik hemoglobine % 25'e varan benzerliğinden dolayı, hemoglobin olarak adlandırılmıştır. *Vitreoscilla* gibi mikroaerobik bir organizmada bu hemoglobin molekülünün oksijen depolama ve oksijenin sınırlı olduğu ortamlarda bunu terminal oksidazlara transfer etme gibi bir rolü olduğu sanılmaktadır. VtHb proteinini homodimerik bir protein olup her alt ünitesi 146 amino asit uzunluğunda olup bir protoheme IX molekülünü içermektedir ve her alt ünitenin molekül kütlesi 15,775 Da büyülüğündedir (Webster ve ark, 1985). Her alt ünite 2 hem grubu içerir. Hem grubu ökaryotik hemoglobinde olduğu gibi demir içeren porfirin yapısındadır ve demir hem molekülünde iki farklı formda bulunabilir. Ferrus (+2) ve ferrik (+3) formunda bunlardan sadece +2 değerlikli ferrus form oksijen bağlayabilir. Bakteride hem grubu sentezini aminolevulinik asit sentaz sağlarken, methemoglobin redüktaz aktif ferrus formun oluşumunu sağlar.

1986'da bakteri hemoglobinini kodlayan genin dizisi belirlenmiştir. Bu, bugüne kadar bilinen tek prokaryotik hemoglobindir (Wakabayashi ve ark. 1986). Bu protein genellikle oksijene formda bulunur ve spektral karakteristikleri oksihemoglobin ve oksimiyoglobine benzer. Özellikle aerobik (oksijenli) solunum sırasında bu oksijene olmuş formu predominant formudur (Webster, 1987).

Bu hemoglobinin *Vitreoscilla*'daki fonksiyonu henüz tam olarak anlaşılamamıştır. Önceki çalışmalar *Vitreoscillada hem* konsantrasyonu oksijenin belli kritik seviyelerin altına düştüğünde veya organizma böyle hipoksik şartlara maruz bırakıldığında 20-40 kat artış olduğunu göstermektedir. Bu artışın çoğu VtHb konsantrasyonunun artışından kaynaklanmaktadır (Dikshit., Webster 1998). Bu nedenle, bu proteine düşük oksijenli ortamlarda bir oksijen yakalayıcı ajan olarak bakılabilir.

VtHb homodimerik bir protein olup bazı hayvansal ve bitkisel globinlere önemli benzerlik taşımaktadır. (Dikshit, 1991; Webster. 1987) Bakteriyel hemoglobindle

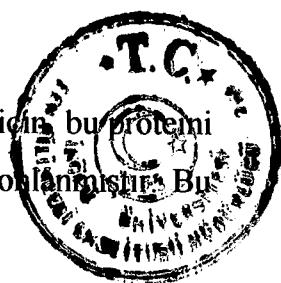
diger hemoglobinler arasında özellikle korunmuş bölgelerde aminoasit benzerliği vardır. En büyük benzerlik % 24 amino asit dizisi benzerliği ile leghemoglobinleri iledir (Wakabayashi ve ark.1986).

VtHb'nin globin kısmı, *Vitreoscilla* kromozomu üzerinde tek bir kopya halinde bulunan ve 500-600 nükleotid uzunluğundaki bir gen tarafından kodlanmaktadır.

VtHb proteini bir terminal oksidaz gibi davranır. Bakteri hemoglobinin düşük oksijenli ortamlarda bakteri gelişimini desteklediği düşünülmektedir, fakat bunun mekanizması tam olarak anlaşılamamıştır. *Vitreoscilla* zorunlu aerobik olduğu halde, düşük oksijenli çevrelerde yaşamaya uyum sağlamıştır, yani mikroaerofiliktir. Atmosferik normal oksijen miktarının %10'u kadar oksijen içeren ortamlarda hemoglobin sentezinin 5-10 kat arttığı görülmüştür. Daha kritik oksijen konsantrasyonlarında ise VtHb hücre içi konsantrasyonlarının 40-50 kat arttığı gözlenmiştir (Dikshit ve ark. 1988).

VtHb'nin yarısının sitoplazmada ve diğer yarısının periplazmik bölgede olduğu saptanmıştır. VtHb sentezinde önemli rolleri olan iki enzim olan aminolevulinik asit sentaz ve methemoglobin redüktaz oksijenle regüle olurlar. VtHb'nin promotoru oksijene duyarlıdır. VtHb üretiminde olduğu gibi, o da mikroaerobik şartlarda maksimum derecede uyarılır (Dikshit,1990). mRNA seviyesindeki artış gösterdiği gibi oksijene bağlı regülasyon transkripsiyon seviyesinde meydana gelir, anaerobik şartlar ise promotor aktivitesini baskılamaktadır. Güçlü bir promotor olmasına rağmen vgb promotoru - 35 korunmuş dizisi taşımaz. Ancak pribnov kutusundan 20 nükleotid geride katabolit aktivatör protein bağlama bölgесine benzer bir bölge vardır. Karbon kaynağı olarak glikoz kullanıldığı zaman süksinat, laktat, gliserol gibi aerobik substratlara göre 4-5 kat daha az VtHb sentezi görülmüştür. Yani glikozun VtHb sentezi üzerine baskılayıcı bir etkisi vardır (Dikshit 1989, Khosla ve ark. 1989; Dikshit 1990)

VtHb'nin sentezinin regülasyonunu ve fonksiyonunu anlamak için bu proteini kodlayan gen (*vgb*) *E.coli* ve diğer bazı gram negatif bakterilere klonlanmıştır. Bu

çalışmalar göstermiştir ki; *vgb* içeren plazmidlerin aktarıldığı hücreler, *vgb* içermeyenlere göre daha iyi büyümeye göstermişlerdir. *Pseudomonas aeruginosa*'da *vgb* içeren suş *vgb* içermeyen konakçı hücreye göre daha yüksek canlı hücre sayısı ve oksijen alımı göstermiştir (Geçkil, 2001). Ayrıca, *vgb* içeren *Xanthomonas maltophilia*'nın daha etkili bir şekilde benzoik asidi dönüştürdüğü saptanmıştır (Liu, 1995)

vgb promotorunun *Ea*'da aktif olduğu yapılan çalışmalarla gösterilmiştir. *Enterobacteriaceae* bakterileri sporsuz, Gram(-) çomakçıklardır ve aside dirençli değildir. Bazılarında kapsül bulunur. Bu ailedeki bakteriler kemo-organotrofik, peptonlu suda ve diğer adı besiyerlerinde ve genellikle en iyi olarak 37°C' de ürerler. (Geçkil, 1995)

Primer olarak insan ve hayvanların kalınbağırsağında ve vücuttaki birçok yerin normal florasında bulunan Gram(-) basillerin oluşturduğu büyük aileye *Enterobacteriaceae* denir. Bu heterojen familya elemanlarının hepsinde hem anatomi lokalizasyon hem de aşağıdaki 4 metabolik proses ortaktır.

- 1) Hepsi fakultatif aerobdur.
- 2) Hepsi glikozu fermenter eder (Diğer şekerlerin fermantasyonu farklıdır).
- 3) Hiçbirinde sitakrom oksidaz yoktur.
- 4) Nitratları, nitrite indirger ve bu yolla enerji sağlarlar.

E.aerogenes çoğunlukla hareketli, az mukoid üreme gösteren, küçük kapsülüdür. Serbest olarak bulunabileceği gibi, barsaklarda da bulunabilir ve idrar yolu enfeksiyonları ile sepsisden sorumlu olabilir. *Ea*, asetoin ve 2,3 bütandiol ürünlerinin fermantasyonunu yaptığı iyi bilinen organizmalardandır. 2,3 bütandiol endüstriyel olarak önemli kimyasallardandır ve *Ea*, anaerobik metabolik yolunda son ürünüdür. Sentetik lastik üretiminden gıda sanayine kadar birçok endüstriyel alanda bütandiol kullanır (Geçkil, 1995).

Hipoksik ortamlarda hemoglobin sentezi artmaktadır, çünkü *Vitreoscilla* hemoglobin geni (*vgb*) oksijenle regule edilen bir gendir ve *vgb* mikroaerofilik

şartlarda maksimum derecede uyarılmaktadır ve hücre içi konsantrasyonu 40-50 kat artmaktadır (Boerman, 1982, Kroneck, 1991). *vgb* içeren *E.coli* atmosferik şartların % 2-5'i oksijen içeren ortamlarda büyütüldüğü zaman *vgb*'nin spesifik transkriptlerinde yani mRNA ve VtHb seviyelerinde 40-50 kat artış olmaktadır. Böyle şartlar altında VtHb'nin ortam oksijen değişimlerine karşı bir tampon görevi görerek mikroorganizmanın büyümeye ve çoğalmasında önemli rol oynadığı düşünülmektedir. (Georgiou, 1987; Joshi, 1994 ; Dikshit. 1992)

Bir çok mikroorganizma için belli oksijen konsantrasyonu, ortam oksijen değişimlerinin algılanması ve bu değişimlere uyum sağlama onların büyümeye ve çoğalması için oldukça önemlidir. Bu açıdan *vgb* promotorunun oksijene duyarlı bir promotor olduğu saptanmıştır (Dikshit, 1990). Oksijen konsantrasyonu belli sınırlar altına düşüğü zaman, bütün hücrelerin fizyolojik ve metabolik aktivitelerinde önemli değişimler olur ve çoğu zaman hücrelerin büyümeleri durur ve hücre parçalanması olur. Bu şartlar altında, VtHb'nin hücrelerin daha iyi büyümelerini sağladığı ve metabolik aktivitelerini düzenlediği görülmüştür (Hart, 1994; Geckil, 1995). Gerçektende iyi bir oksijen taşıyıcı olan VtHb'nin sadece doğal konakçığı olan *Vitreoscilla*'da değil klonlanmış olduğu rekombinant organizmada da hem rekombinant proteinlerin sentezini artırdığı (Khosravi, 1991) ve hem de organizmanın metabolik aktivitesini düzenleyerek büyümeyesine katkıda bulunduğu saptanmıştır (Khosla, 1989 ; Mei, 1997).

Esasen keşinden beri VtHb ile ilgili çalışmaların çoğu *E.coli* ile yapılmıştır. Terminal oksidazlar bakımından mutant *E.coli*'de VtHb'nin aerobik büyümeyi sağladığı görülmüştür. VtHb taşıyan rekombinant *E.coli*'nin süksinat ve laktat gibi aerobik substratların bulunduğu ortamda büyüyebildiği gözlenmiştir. VtHb'nin terminal oksidaz gibi hareket edebilmesinin mekanizması tam olarak açıklanamamaktadır.

Bir çok organizma için çevredeki oksijen değişimlerine uyum sağlanması önemli bir gereksinimdir. Çalışmalar göstermiştir ki *E.coli*'de *fnr* gen ürünü (fumarat nitrat redüktaz) anaerobik birçok genin uyarılmasından sorumludur. Oksijeniz

ortamda). *fnr* bakımından mutant *E.coli* anaerobik elektron alıcıları olan fumarat, nitrit ve nitrati kullanamaz. *fnr* DNA'ya bağlanan bir protein olup, regulatör bölgede korunmuş bölgelere bağlanarak bir çok genin transkripsiyonunu regüle eder. *E.coli*'de *fnr*'nin oksijenin olmadığı durumlarda bazı ilgili genleri regüle ettiği gösterilmiştir. Burada *fnr* hem aktivatör hemde represör gibi hareket etmektedir. Örneğin, *E.coli* aerobik şartlardan anaerobik şartlara transfer edilirse, sitokrom o ve d redüktaz genleri baskılanırken nitrat ve fumarat redüktaz gibi anaerobik terminal oksidazlar aktive olur. *E.coli*'nin *fnr* mutantlarında *vgb* promotorunun mikroaerobik şartlar altında uyarılmadığı görülmüştür. Bu nedenle anaerobik şartlar altında *fnr*'nin promotoru üzerinde düzenleyici bir etkiye sahip olduğu sanılmaktadır (Joshi, 1994).

Bakteriyel hemoglobin, optimal eldeleri belli bir oksijen seviyesine ihtiyaç duyan önemli bir çok fermantasyon ürününün üretiminde önemli bir avantaj sağlayabilir. Her ne kadar fermantasyon bir anaerobik metabolik yol ise de, bir çok fermantasyon ürününün optimal eldesinin belli bir kritik oksijen konsentrasyonu gerektirdiği bilinmektedir (Crow, 1990; Serebnikov, 1992).

Rekombinant DNA teknolojisi moleküler genetik çalışmalarında gen yapısının belirlenmesi, ifadesi ve özellikle plazmidlerle aktarılan genlerin mikroorganizmalarda yüksek miktarlarda ürünlerinin yapılabildiği önemli bir teknolojidir.

Plazmidler tarafından kodlanan gen ürünlerinin eldesi genellikle mikroorganizmaların fizyolojik şartları, plazmidin kararlılığı, plazmid kopya sayısı ve de plazmidsiz hücrelerin rekombinant hücrelere nazaran daha iyi büyümeye avantajlarına sahip olması gibi nedenlerden etkilenmektedir. Genellikle plazmid içeren hücreler, plazmidsiz hücrelere göre daha düşük büyümeye avantajlarına sahiptirler (Seo ve ark 1985; Seo ve ark. 1987). Hatta plazmid kopya sayısı hücrede yükseldikçe büyümeye oranı daha da azalır (Cheah ve ark. 1987). Bu durum, konakçı hücrenin kendi rezervlerini (hem enerji hemde metabolik olarak) rekombinant molekülün (plazmid gibi) replikasyonu, gen transkripsiyonu ve translokasyonunda kullanmasından kaynaklanır. Ayrıca, rekombinant hücrelerin diğerlerine göre

fazla oksijene ihtiyaç duyduğu ve dolayısı ile rekombinant hücrelerin oksijenin sınırlı olduğu ortamlarda zayıf büyümeye gösterdikleri bildirilmiştir (Khosravi ve ark. 1990).

Plazmid büyülüğu de rekombinant hücrelerin büyümeye ve oksijen alımı üzerinde etki eden diğer önemli bir faktördür. Araştırmalar göstermiştir ki plazmidin büyülüğu arttıkça bakteri büyümesindeki azalma ve oksijen alımında ki artış önemli derecede yüksek olmaktadır. Ayrıca plazmidin büyülüğünün artması ile hücre içindeki kopya sayısının azalması arasında bir paralellik olduğu görülmüştür (Cheah ve ark. 1987). Plazmidlerin rekombinant hücrelerin büyümeleri üzerine olumsuz etkisi ve ilgili gen ürününün plazmidlerin kararsızlığı sebebiyle azalması rekombinant DNA teknolojisinin en önemli sorunlarından biridir. Rekombinant DNA teknolojisinin uygulandığı pek çok çalışmada vektör olarak kullanılan plazmidlerin genel özellikleri kısaca şöyledir; plazmidler bakterilerin sitoplazmasında yaşayan ve replike olan oldukça basit nükleer materyallerdir. İçinde bulundukları bakterinin kromozomu ile bütünleşmeleri halinde epizom adını alırlar. Plazmidler bakteriler arasında antibiyotik direnci transfer eden araçlar olarak bilinirler, ve çift sarmal dairesel DNA'ya sahiptirler.. Ayrıca antibiyotikleri inaktive eden, toksin üreten ve doğal maddeleri yıkın, metabolize eden genlerede sahiptirler.

Genetik klonlamada kullanılan plazmidler, genellikle doğal plazmidlerden genetik manipulasyona tabi tutularak boyları kısaltılmış ve birkaç plazmidden parçalar kapsayan plazmidlerdir. Örneğin pBR322 plazmidi pSC101, Pme ve RSF124 plazmidlerinin bazı kısımlarından oluşmaktadır.

Bazı plazmidler bakteriler arasında transfer edilebilir. Bir plazmidin bir bakteriden diğerine aktarılabilmesi için *tra* genlerine yani transfer genlerine sahip olması gereklidir. Bu tür plazmidlere konjugatif plazmidler, *tra* genleri bulunmayan plazmidlere nonkonjugatif plazmidler denir. Nonkonjugatif plazmidler konjugatif plazmidlerin yardımı ile transfer edilebilir

Plazmidlerin vektör olarak kullanılmasında aranan başlıca özellikler şunlardır:

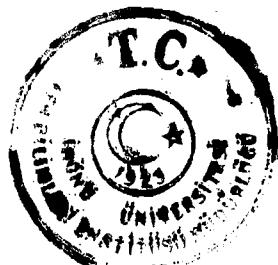
- 1) Konjugatif olmalı hem kısa (1-10 bç) hemde hücre içindeki sayıları çok olmalı, 10-50 kadar.

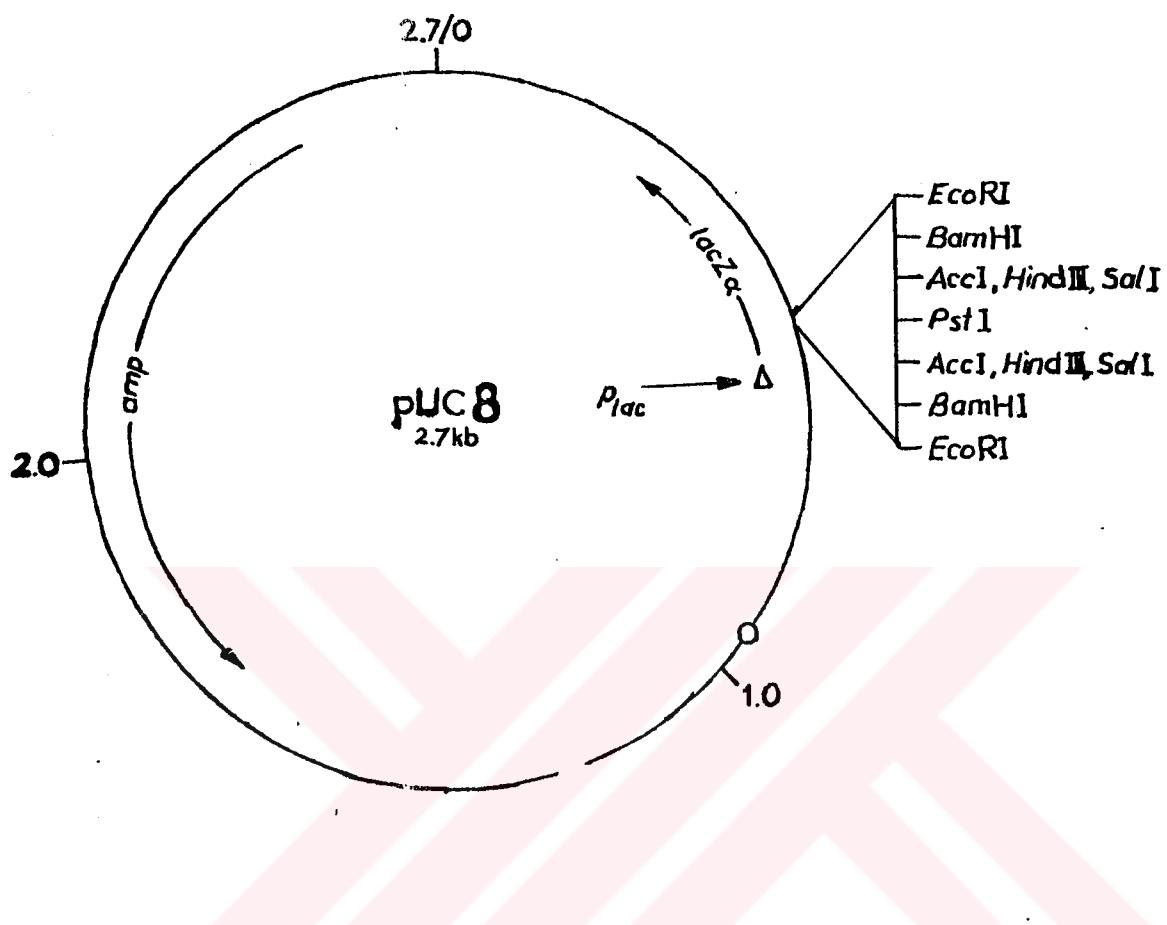
- 2) Konak hücre spektrumu geniş olmalı.
- 3) Restriksiyon enzim tanıma bölgeleriyle, antibiyotik direnç gösteren genleri bulunmalı.
- 4) Kararlılık ve devamlılık göstirmeli.
- 5) Büyük DNA segmentleri alabilmeli.
- 6) Birden fazla gen alabilmeli.
- 7) İnfeksiyöz ve onkojenik olmamalıdır (Grinsted, 1988).

VtHb sistemi plazmid vektörler aracılığı ile çeşitli ökaryotlara da (özellikle funguslara) klonlanmış ve üretimi belli oksijene gerek duyan antibiyotikler gibi yan metabolitlerin sentezini artırmayı yönde etkiye sahip oldukları saptanmıştır (Demodera,1993; Minas 1998).

Bu çalışmada ; hücre içinde 100-500 kopyası bulunan çoklu kopya plazmid olarak iyi bilinen ve pUC8 plazmidi ve onun vgb içeren rekombinantları kullanılmıştır. pUC8 plazmidi kullanışlı bir plazmid olup, Lac Z- α bölgesindeki çoklu klonlama bölgесine yerleştirilecek yabancı genin lac⁻ fenotipine sahip transformatları vermesi ile fenotipinin belirlenmesi mümkündür. Bu çeşit plazmidleri içinde bulunduran bakteriler, indikatör (Xgal) içeren besiyerlerinde mavi koloniler verirken; rekombinant plazmidler beyaz koloniler verirler. pUC8 plazmidleri lac Z başlama kodonundan ileride birkaç adet özel restriksiyon bölgeleri içerirler ki; bu bölgeler klonlama çalışmalarında yabancı genin klonlandığı bölgelerdir.

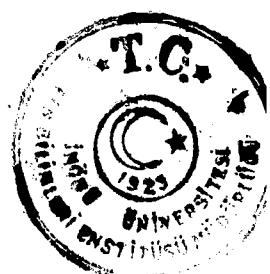
Çalışmamızda kullandığımız rekombinant plazmidlerde 2.3 ve 1.4 kb'lık ve üzerinde vgb taşıyan *Vitreoscilla* genomik fragmentleri bu lac Z- α bölgesinde, Hind III bölgесine yerleştirilmişlerdir. pUC8 plazmidinin diğer bir özelliği de lac promotoruna göre klonlama bölgесine yabancı fragmentler her iki yönde de yerleştirilebilirler. Yani her iki yönde de genin genin transkripsiyonu mümkündür. (Şekil 1)

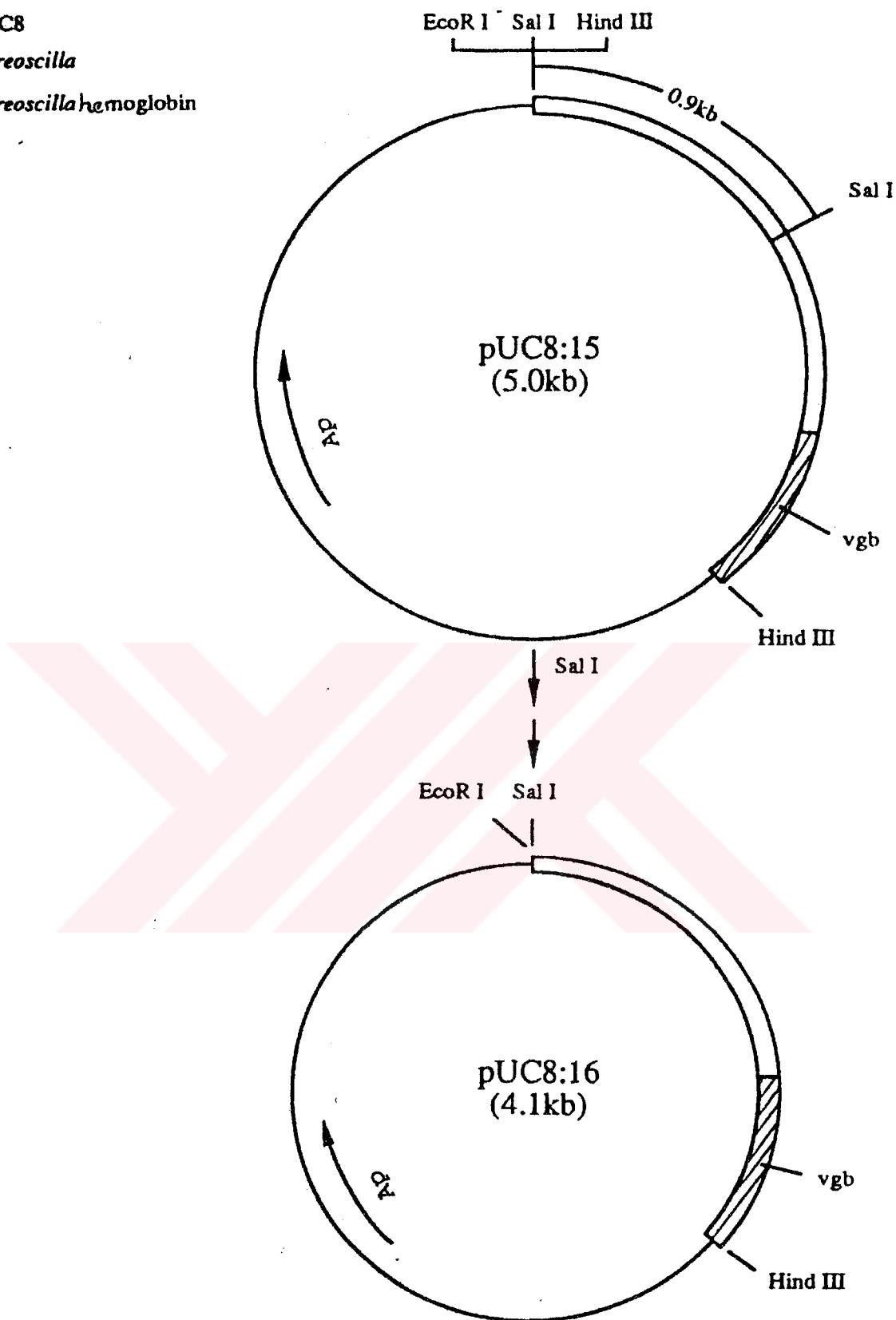

Şekil.1.1. pUC8 plazmidinin kısmi genetik haritasıdır.

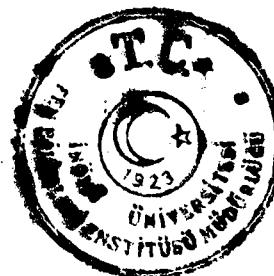
Bu plazmidin replikonu pMB1 plazmidinden olup plazmidin büyüklüğü 2.7 kb ve ayırtedilebilir fenotipi amp^r dir.

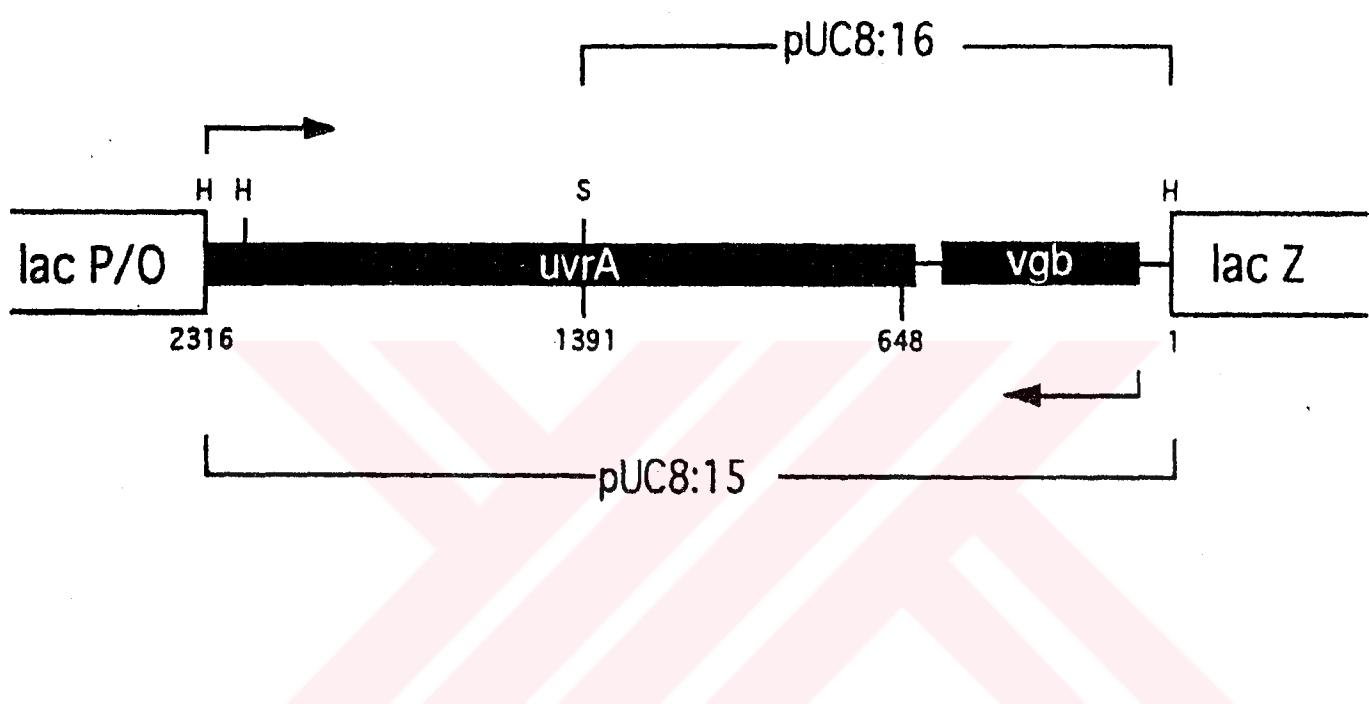

— = pUC8
 — = *Vitreoscilla*
 // = *Vitreoscilla hemoglobin*

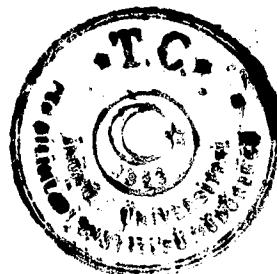

Şekil 1. 2. pUC 8:15 plazmidinin pUC 8:16'ya dönüştürülmesi.

Şekil 1. 3. pUC 8:15 plazmidinin 2.3 kb'lık *Vitreoscilla* fragmenti üzerindeki haritası.

Önceki sayfalarda açıklandığı gibi, son yıllarda yapılan rekombinant DNA teknolojisi alanındaki çalışmaların çoğunda, sahip oldukları bir çok özellikten dolayı klonlama vektörü olarak plazmidler kullanılmaktadır. Bu çalışmada da klonlama vektörü olarak pUC serisi plazmidleri kullanılmıştır. Bu plazmidler daha önce dechinildiği gibi kararlılıklarından dolayı tercih edilmiştir. Rekombinant DNA teknolojisi denildiğinde çeşitli materyallerden genlerin izole edilmesi, değişik manipulasyonlara tabi tutulması, klonlanması ve daha sonra elde edilen rekombinantların temel ve uygulamalı araştırmalarda kullanılması akla gelmektedir. Rekombinant DNA teknolojisinde uygulanan bütün yöntemlerin temeli olan klasik yöntem 5 aşamada gerçekleşmektedir.

- 1) Restriksiyon endonükleaz enzimleri kullanılarak DNA fragmentlerinin elde edilmesi.
- 2) Elde edilen bu fragmentlerin yine aynı enzimle kesilmiş uygun bir taşıyıcı vektöre aktarılması.
- 3) Fragment + vektör kompleksinin konakçı organizmaya aktarılarak çoğaltılması (Klonlama).
- 4) Spesifik DNA fragmenti içeren klonların seçimi.
- 5) Klonlanan spesifik DNA fragmentlerinin tanımlanması.

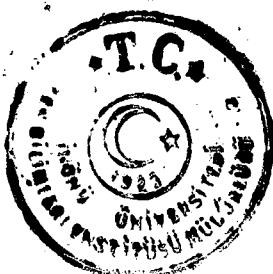
Bilimsel alanda nispeten yeni sayılabilenek bir konu olan bakteri hemoglobin geni, araştırmacıların oldukça ilgisini çekmektedir. VtHb olarak sembolize edilen bu proteinin vektörler aracılığı ile çeşitli ökaryotlara klonlandığında antibiyotikler gibi bazı yan metabolitlerin sentezini arttıracı yönde etkiye sahip oldukları saptandığı bilinmektedir (Demodera, 1993; Minas 1998). *E.coli* bakterisine klonlandığında, bu bakterinin üreme ve büyümesi üzerinde olumlu etkisi olduğu gözlenmiştir. Yine, *Pseudomonas aeruginosa* bakterisine klonlandığında hücre metabolit üretimini artıracı yönde etkisinin olduğu görülmüştür (Geçkil H, 2001). Ayrıca, *Xanthomonas maltophilia*'nın metabolik aktiviteleri üzerine olan etkileri de yapılan bir çalışma ile saptanmıştır (Liu, 1995).

Bu çalışmada daha önce klonlandığı farklı organizmaların fizyolojik ve metabolik aktiviteleri üzerinde farklı etkileri olduğu gözlenen

Enterobacter aerogenes bakterisinin fizyolojik ve metabolik aktiviteleri üzerine olan etkilerinin saptanması amaçlanmıştır. Bu bakteri fermentatif ürünler itibariyle endüstriyel önemi olan bir bakteridir. Bu tezde söz konusu olan çalışma bu bakterinin metabolik yolundaki ürünlerin arttırımı ile ilgili yapılabilecek diğer çalışmalara zemin niteliğindedir. VtHb'nin *E. aerogenes*'in fizyolojik ve metabolik aktiviteleri üzerine olan etkilerinin araştırılması ile bu bakteriden daha yüksek bir verim elde edilmesinin yöntemleri tespit edilmeye çalışılmaktadır. VtHb'nin bahsedilen konuda olumlu bir etkisi olabileceği düşüncesi bu çalışmanın başlangıç noktası olmuştur. Bu konuda yapılmış olan diğer çalışmalar, daha önce *vgb* geninin klonlandığı organizmalar üzerindeki VtHb etkilerinin çeşitli olduğunu göstermiştir.

E.coli'ye benzer bir bakteri olan *Enterobacter aerogenes*'in endüstriyel alanda ki kullanımı daha fazladır. Bu bakteri petrokimya ve polimer üretiminde önemli yer tutan bütandiol ve asetoin fermantasyonu yapabilmektedir. Dolayısı ile fakultatif aerobik olan böyle bir organizmada hemoglobinin sentezi çeşitli amaçlara yönelik olarak kullanılabilir. Örneğin, bu çeşit bakterilerin fermantasyon ürünlerinin üretimi için azda olsa belli bir konsantrasyonda oksijene ihtiyaç vardır. Bu çalışmada VtHb'nin büyümeye, bölünme ve asit üretimine olan etkisi araştırılmıştır. Bilindiği gibi bu parametrelerin uygunszuluğu halinde (örneğin, asit üretiminin yanı asetatın üretiminin artması, büyümeye ve bölünme sürelerinin azalması) yukarıda bahsedilen *Enterobacter aerogenes*'in endüstriyel amaçlı kullanımını olumsuz etkilemektedir.

2. MATERİYAL-METOD

2.1. Bakteri suşları, Plazmidler ve Besi Ortamları

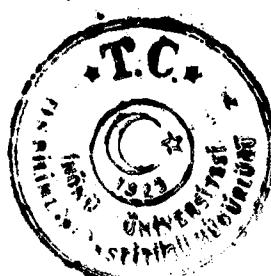
Bu çalışma da *Enterobacter aerogenes* (USDA B427) bakterisi kullanıldı. pUC8:15 ve pUC8:16 plazmidlerinin oluşturulması daha önceki çalışmada verilmiştir (Dikshit, Webster, 1988). Bu plazmidler sırası ile 2.3 kb ve 1.4 kb *Vitreoscilla* kromozomal DNA fragmenti içermektedir. *vgb* genini de içeren bu fragmentler pUC8 standart plazmidine yerleştirilerek bu adlar verilmiştir. Her üç plazmid amfisiline direnç sağlayan β-laktamaz’ı kodlayan bir gen içermektedir.

Luria Broth (LB) besi ortamının hazırlanışı Miller (1972)'e göre yapılmıştır. Bir litre distile suya 10 g bakteopepton, 10 g NaCl ve 5 g yeast ekstresi eklendi, 1 N NaOH ile pH'sı 7.5'e ayarlanmıştır. Rekombinant suşların besi ortamlarına ayrıca 100µg/ml konsantrasyonda amfisilin eklenmiştir. Ancak, bu antibiyotik steril edilmiş sıvı ve katı besiyeri ortamlarına, besi ortamının ısısı 50 °C'nin altına düşünce eklenmiştir. LBG besi ortamı da yukarıda belirtilen şekilde hazırlanmıştır ve ayrıca % 1 glikoz içermektedir. Glikoz konsantre (% 20) halde hazırlanmış ve otoklav edilerek LB'ye sonradan eklenmiştir.

2.2. Kimyasal Malzemeler ve Enzimler

Bu çalışmada kullanılan kimyasallar analitik saflık derecesinde olup Sigma şirketinden sağlanmıştır. Bunlar; NaCl, pepton, agar , yeast extract, amfisilin, glükoz, tris HCl, EDTA, NaOH, SDS, potasyum asetat, etanol, glasiel asetik asit , tris base, etidyum bromid, agaroz ve KOH'dır.

Restriksiyon enzimleri Hind III ve EcoRI ve ayrıca λ-DNA belirleyicisi de aynı firmadan sağlanmışlardır.

2.3. Kullanılan *Enterobacter aerogenes* Klonları

Bu çalışmada kullanılan *Ea* ve onun rekombinant suşları (*Ea* puc 8, *Ea* puc 8 : 15, *Ea* puc 8 : 16) H.Geçkil (1995) tarafından sağlanmıştır.

2.4. Plazmidlerin izolasyonu ve Agaroz Jel Elektroforezi

Plazmid taşıyan *Enterobacter aerogenes*'in üç suşundan plazmid izolasyonu alkali-lizis metodu ile (Ausubel ve ark. 1992) yapılmıştır. Bunun için taze kolonilerden bir adet 10 ml LB-amp ortamına inoküle edilmiş ve 37 °C çalkalamalı etüvde gece boyunca 200 rpm'de kültürler inoküle edilmişlerdir. Bu kültürlerden 1,5 ml eppendorf tüplerine alınarak mikrosantrifüjde 5000 rpm'de 3 dk. Santrifüj edilmiş ve sıvı kısmı atılarak peletlere 150 µl GTE tamponu (50mM glükoz, 25mM Tris HCl ve 10mM EDTA, pH 8.0) eklenerek, vortekslenmiş ve oda sıcaklığında 5 dk. bekletilmiştir. Bu süspansiyona 200µl NaOH/ SDS solüsyonu (0.2 N NaOH, % 1 SDS) eklenerek çalkalandı ve buz üzerinde 5 dk. inkübe edilmiş, daha sonra 150 µl potasyum asetat (pH 4.8) ilave edilip ve 5 dk. oda sıcaklığında tutulmuştur. Karışım 5dk. 5,000 rpm'de santrifüj edildikten sonra peletler steril kürdanlarla atılarak süpernatanların üzerine 800 µl % 95'lik etanol ilave edildi ve 30 dk. 25 °C oda sıcaklığında tutulduktan sonra 3 dk. 15000 rpm'de santrifüj edildi ve süpernatan döküldü. Pelet iki defa % 70'lik etanol ile yıkandı ve havada kurutuldu. Kurumuş pelet 100 µl TE tamponu (steril 50mM Tris base, 0,5 mM EDTA pH 9.0) içinde ve bu şekilde -20 °C'de saklanmıştır.

2.5. Agaroz Jel Elektroforezi

Agaroz jel elektroforezi rutin olarak agarozun % 1'lik konsantrasyonda 40 defa dilusyon edilmiş 40 kat konsantre jel tamponu (1.6 M Tris base, 0.78 M sodyum asetat, 0.72 M NaCl ve 8.8 mM EDTA, glasiel asetik asit ile pH'sı 8.0'ayaarlandı) ile hazırlanmıştır.

60 ml 1X jel tamponuna 0.6 g agaroz jel eklenerek mikrodalga firında hemojenize edilmiş ve agaroz jel kalıbına dökülerek katı hale getirilmiştir.

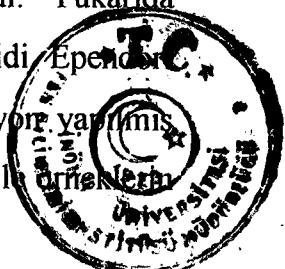

DNA miktarı ($50.500 \mu\text{g DNA}$) 10:15 ml solusyonda olacak şekilde restriksiyon enzimleri ile 2 saat boyunca 37°C 'de inkübe edildikten sonra, Lambda DNA markası ve izleme boyası (% 4 sükroz, %0.02 brom fenol blue) jelin tarak dişleri boşluklarına uygulanarak, boyalı jelin 1 cm ucuna gelinceye kadar yürütülmüşlerdir. Jele, mikrodalgada homojenize edildikten sonra, kalıba dökülmeden 1 damla etidyum bromid (10mg/ml) ilave edilmiş ve bu sayede boyanarak, UV lambası üzerinde (360 nm) fotoğrafları çekilmiştir (Şekil 1). Markaların yürüme mesafeleri ve molekül ağırlıklarından elde edilen standart eğri sayesinde, bilinmeyen fragmentların molekül ağırlıkları saptanmıştır.

2.6. Kültürdeki Canlı Hücre Sayısının ve Hücre Kütlesinin (OD 600) Belirlenmesi.

Her bakteri suyu için 250 ml'lik erlenlere 20'şer ml LB konuldu. Besi yerinin otoklavda steril edilmesinden sonra, rekombinant suşlar için besi ortamlarına $100\mu\text{g/ml}$ amp olacak şekilde stok antibiyotik solüsyonundan (100mg/ml) eklendi. Ancak, bu ekleme besi ortamının ısısı 50°C 'nin altına düştükden sonra yapıldı. Glikoz içeren ortamlarda ise konsantrasyon (% 20) steril glikoz solüsyonundan son konsantrasyon % 1 olacak şekilde glükoz eklendi. Glikozun besi ortamı ile beraber sterilizasyonu karamelizasyona sebep olduğu için, glikoz eklenmeside besi ortamının sterilizasyonundan sonra yapıldı.

1:10 dilüsyon yapılarak, 4 suşun da OD600'de absorbansları okundu ve yeni besi ortamlarına eşit OD600 verecek şekilde, yaklaşık 1:20 oranında ekim yapıldı. Kültürlerin 37°C 'de 1 saat inkübasyondan sonra her erlenden 1 ml alındı ve 1,5 ml'lik santrifüj tüplerine konuldu. ~16.000 g'de 10-15 sn. santrifüj edildi. Süpernatan döküldü. Ortamda olabilecek az miktarda ki antibiyotiğide uzaklaştmak için peletinin üstüne 1 mlt taze LB eklendi ve vortekslenindi. Bakteri büyümeye çalışması, 20 ml LB (antibiyotiksiz) içeren 250 ml'lik erlenlerde gerçekleştirildi. Yukarıda anlatılmış olan vortekslenmiş kültürden 200'er μl alınarak inkoküle edildi. Erlenlerin tüpünden erlenlere 200 μl kültür inkoküle edildi. Böylece 1:100 dilüsyon yapılmış oldu. Sıfırıcı (inkoküle edilen zaman) saatten başlanarak 2'ser saat ara ile

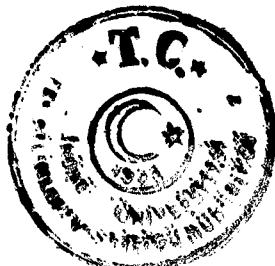

uygun dilüsyonları yapılarak ayrı petri kaplarına ekim yapıldı. Ayrıca, ikinci saatten başlanarak her iki saatde bir bu kültürlerin optik densiteleri 600nm dalga boyunda kaydedildi . OD₆₀₀ > 0.5 olduğu zaman kültürler LB içinde uygun şekilde sulandırırm yapılarak absorsansları okundu.

Canlı hücre sayımı için kültürler uygun şekilde seyreltildi. Bu şekilde 50-100 hücre/petri olacak şekilde kaloni sayısı elde edildi. Bunun için uygun miktarlarda alınan bakteri kültürleri, hazırlanan % 0.85'lik fizyolojik tuz çözeltisi içinde uygun sulandırım yöntemleri uygulandıktan sonra , her suş için iki'ser petriye ekim yapıldı Petriler 18-20 saat 37°C ye ayarlanmış etüvde bekletildi ve sonra oluşan koloniler çıplak gözle sayıldı ve not edildi. Çalışma 5 tekrarlı yapılmıştır.

2.7. Kültürlerin Asit Üretimi

Yukarıda anlatılan deneysel aşamalarda, ikinci saatten itibaren her iki saatte bir, her bir bakteri suşu için 1'er ml kültür alınarak; pH metre yardımı ile asit üretimlerinin ölçümü yapılmıştır.

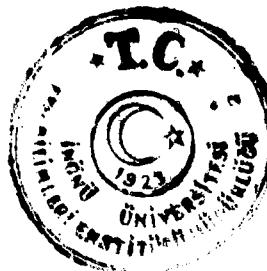
3. SONUÇLAR

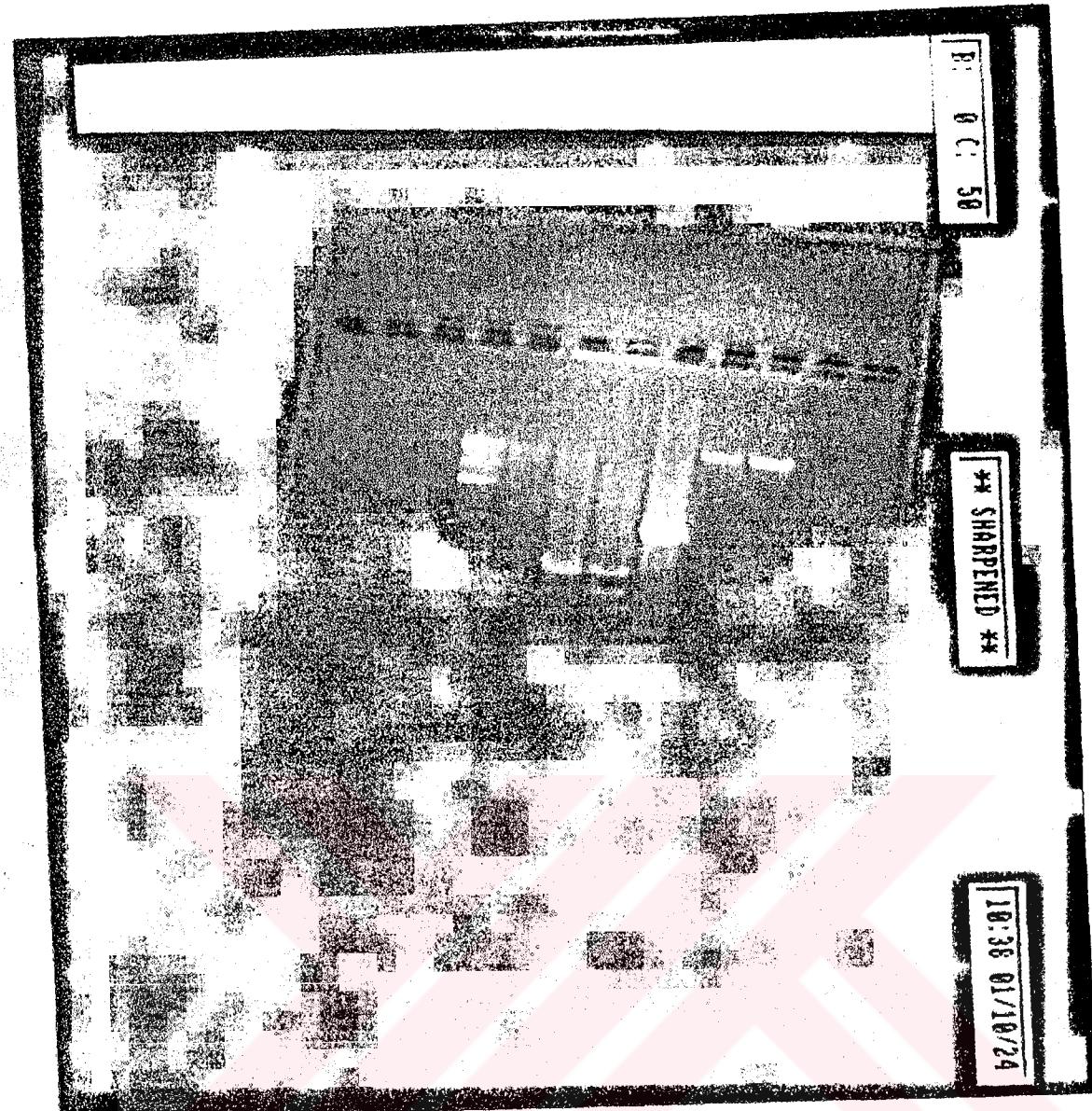
3.1. *E.aerogenes* ve Rekombinant Suşlarının Plazmid İzolasyonu ve Agaroz Jel Elektroforezi Sonuçları

Plazmidler genellikle hücre içi kararsız yapılar olduklarıdan ve seleksiyon baskısı kaldırıldığında hücreden kolayca kaybolduklarından, plazmid içeren *Enterobakter aerogenes* suşlarının ilgili plazmidleri içerip içermedikleri için plazmid izolasyonu yapılmıştır.

Seleksiyon baskısı bu suşların ampisilin içeren besi ortamlarında ekimlerinin yapılması ile sağlanmıştır. Çünkü, her üç tip plazmid üzerinde bu antibiyotiğe dirençliliği sağlayan gen ürünü kodlanmaktadır (Amp^r).

E.aerogenes'e pUC8, pUC8:15 ve pUC8:16 plazmidlerinin transformasyonunda yaygın olarak kullanılan CaCl₂ yüksek şok metodu başarılı bir şekilde uygulanmıştır. Bununla beraber, *E.coli* de plazmid izolasyonu için kullanılan bir metod vardır. Boiling lysis metodu *P.aeruginase* ve *E.coli*'den plazmid izolasyonu için kullanılmıştır, fakat *E.aerogenes*'de başarı ile çalışılamamıştır. Alternatif bir yöntem olan alkaline lysis metodu *E. aerogenes*'de kullanılmış, başarı ile uygulanmıştır. Aşağıda plazmid izolasyonundan elde edilen jel fotoğrafı bulunmaktadır.

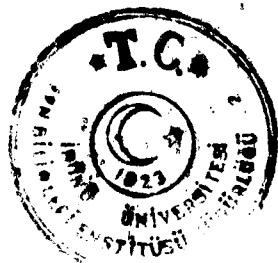
Şekil 3.4. *E. aerogenes* ve *Ea* pUC 8, *Ea* pUC 8:15, *Ea* pUC 8:16 rekombinant suşlarının agaroz jel elektroforezi sonrası çekilmiş jel fotoğrafıdır.

Hat 1, λ DNA/Hind III; 2, *Ea*; 3, *Ea* pUC8; 4, *Ea* pUC8:15; 4, *Ea* pUC8:16; 6 ve 7 pHG1 kozmidi (25.2 kb). Plazmidlerin hepsi Hind III restriksiyon enzimi ile kesilmişlerdir. 3. hatta 2.7 kb büyüklüğünde ki fragment pUC8'in Hind III ile kesilmesi sonucu ortaya çıkan tek fragmenti verirken 4 ve 5. hatlarda sırası ile pUC8:15 ve pUC8:16'nın aynı enzim ile kesilmesi sonucu ortaya çıkan fragmentleri vermektedir. pUC8:15'in üzerinde iki Hind III bölgesi bulunduğuundan iki fragment açığa (2.7 ve 2.3) çıkarken, pUC8:16'da sahip olduğu bir adet Hind III bölgesinde dolayı enzim kesilmesi sonucu 4.1 kb'luk tek bir fragment görülmektedir.

Şekil 3.4'de de görüldüğü gibi pUC8, pUC8:15 ve pUC8:16'nın ilgili suşlardan izolasyonu saflaştırılması ve restriksiyon enzim kesimlerini gösteren agaroz jel elektroforezi ile elde edilen DNA fragmentleri bu plazmidlerin varlığını kanıtlamaktadır. Burada pUC plazmidini içeren ve yabani tip *Enterobakter aerogenes* kontrol suşları olarak kullanılmışlardır. pUC8:15 ve pUC8:16 plazmidlerinin her ikisi üzerinde *vgb* bulunmaktadır. Ancak, pUC8:15'de bu gen 2,3 kb ve pUC8:16 plazmidinde ise 1,4 kb büyüklüğünde bir fragment üzerinde bulunmaktadır. *Vitreoscilla* hemoglobin geni her iki plazmid üzerinde hem yapısal ve hemde kontrol (promotor/operatör) bölgelerine sahiptir (Şekil 1.3). Ancak, her iki ucuda ekstradan kromozomal DNA ile kuşatılmıştır. pUC8 plazmidinden orjin alan her iki *vgb* içeren plazmide de bu gen Hind III restriksiyon bölgesinden eklenmiştir. (Şekil 1.2). Dolayısı ile her üç plazmidin Hind III restriksiyon enzimi muamelesi ile pUC8'de bir adet 2,7 kb fragment, pUC8:15 için 2.7 kb ve 2.3 kb ve pUC8:16 için ise 2.7 kb ve 1.4 kb 'lık fragmentlar gözlenmiştir.

Bakteriyel hemoglobinin *Enterobakter aerogenes*'in bazı metabolik ve fizyolojik parametreleri üzerine etkisi araştırıldı. Bunun için glikoz içeren (LBG) ve bu karbonhidrattan yoksun zengin besiyeri LB (Luria Broth) kullanılmıştır.

3.2. LB ortamında *E.aerogenes* ve Rekombinant Suşlarının Büyüme ve Spektrofotometrik Analizleri.

Şekil 4'de görüldüğü gibi *Vthb*'nin bu bakterilerin büyümesi üzerine olumlu etkisi ileri logaritmik faz ve durağan fazda daha iyi görülmektedir. Bu fazlarda *vgb* içeren ve *VtHb* sentezleyen özellikle kontrol plazmidi içeren *Ea* pUC 8 suştan 10 katı kadar daha yüksek hücre yoğunluklarına sahip oldukları gözlenmiştir. Ancak, bu hücre yoğunluklarının OD600'deki (hücre kütlesi ölçümleri) değerlerle direkt bir paralellikte olduğu görülmemiştir. Glikozun bu genin ifadesinde etkili rol oynadığı ve onu baskıladığı bilinmektedir. LB besiyerinde, *vgb* içeren suşlar geç logaritmik fazda (bu deneylerde 4. saatten sonra) kararlı bir artış gösterirken, kontrol plazmidini içeren *Ea* pUC8'de inkübasyon boyunca hücre yoğunluğu diğer üç suştan daha düşük seviyede gözlenmiştir. Konakçı hücrenin plazmidsiz suşu *Ea*'nın ise ileri inkübasyon periyotlarında (6. saatten sonra) hücre yoğunlığında düşüş gözlemlenmiştir

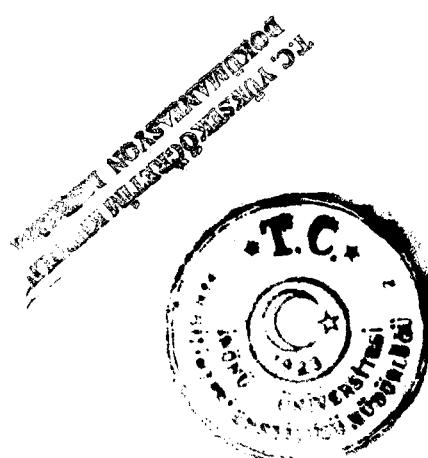
Suşlar arasında bir kıyaslama yaparsak;

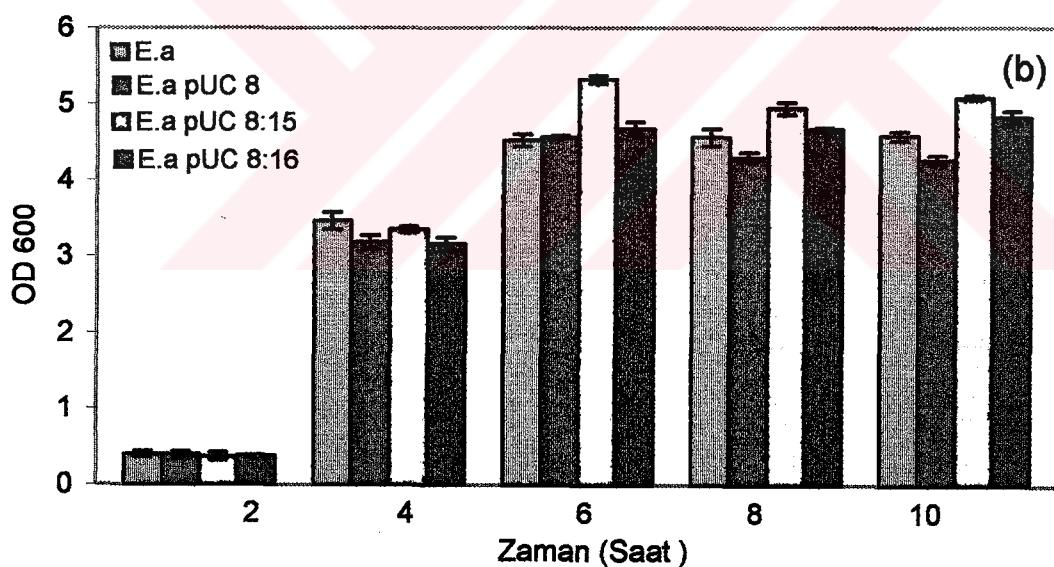
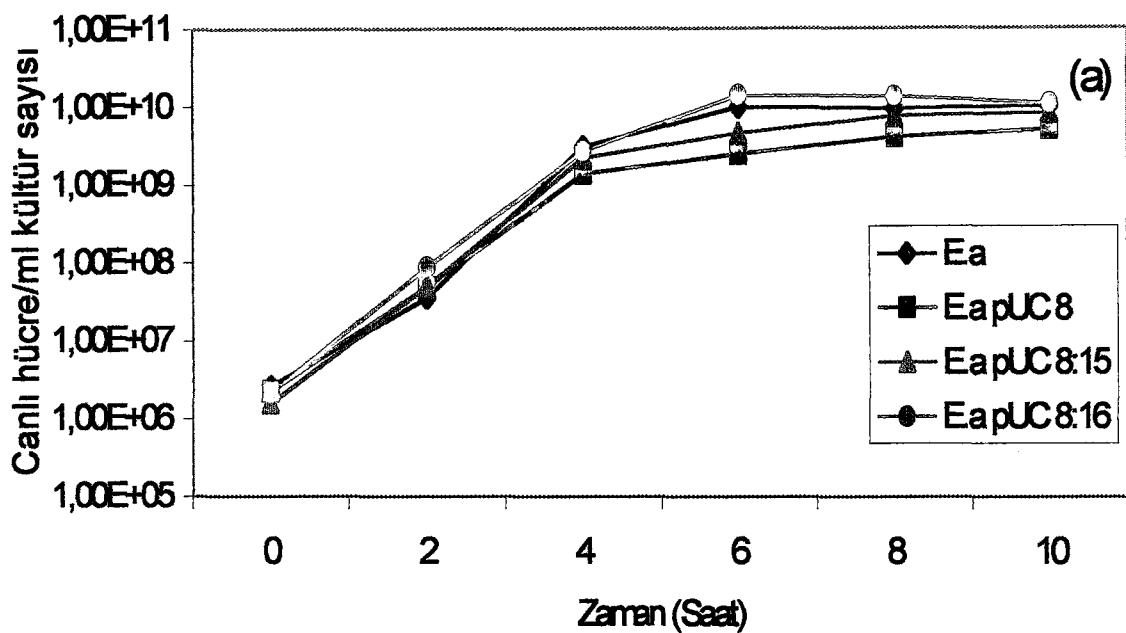
Şekil 3.5 (b)'de görüldüğü gibi 600nm dalga boyundaki absorbanslarda 6. saatte kadar bir artış görülmüş ve daha sonra durağan bir yapı göstermiştir. Bu şekil bir oluşum canlı hücre sayımında görülse de (şekil 3.5. (a)), canlı hücre yoğunluğu ile optik yoğunluk arasında direkt bir ilişki gözlenmemiştir. İleri inkübasyon periyotlarında (6. Saatten sonra) ana konakçı hücrelerin OD600 değerleri sabit bir durum arz ederken, kontrol plazmidini içeren *Ea* pUC8'in absorbansında nisbi bir azalma görülmektedir. Ancak, *vgb* içeren her iki suşta nisbi artışlar gözlemlenmiştir.

Literatürde genellikle hücre kültürlerini ifade eden kültür OD'si ile kültürdeki canlı hücre sayısının ifadesi söz konusudur. Yani, 1 absorbans birimi hücrenin özelliğine bağlı olmak kaydı ile (büyükük, renk, vs) belli sayısında hücreyi ifade etmek için kullanılır. Bizim çalışmamızda görüldüğü gibi 1 OD ünitesi bu suşlarda aynı sayıda hücreye denk gelmemektedir. Örneğin, aktif logaritmik fazda 1 absorbans *Ea* için 8×10^8 hücre/ml; *Ea* pUC8 için 3.9×10^8 hücre/ml; *Ea* pUC8:15 için 6×10^8 hücre/ml; *Ea* pUC 8:16 için 7.9×10^8 hücre/ml kültüre denk gelmektedir.

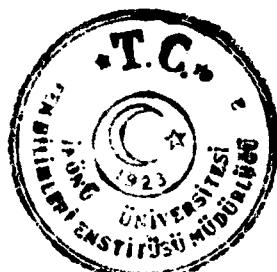
sonuçlarda LB besi ortamında *Ea*'nın 3.16 (19 dk./jenerasyon), *Ea* pUC8'in 2.4 (25 dk./jenerasyon), *Ea* pUC8:15'in 2.86 (21 dk./jenerasyon) ve *Ea* pUC8:16'nın 2.5 (24 dk./ jenerasyon) büyümeye oranlarına sahip olduklarını göstermektedir.

Yukarıda bahsedildiği gibi canlı hücre yoğunluğu ile optik yoğunluk arasında direkt bir ilişki gözlenmemiştir. Bunun en önemli nedeni bakteri hücresinde VtHb'nin çoğunlukla periplazmik bölgede toplanmasıdır. Bu sebepten hücre yoğunluğunun düşük olduğu periyotlarda vgb içeren suşlarda daha yüksek OD yoğunluğu görülmüş olabilir.

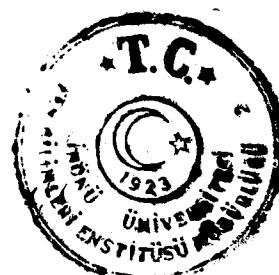
Şekil 3.5. LB ortamında *E. aerogenes* ve rekombinant suşlarının kültürdeki canlı hücre sayısı (a) ve 600 nm deki OD değerleri (b)

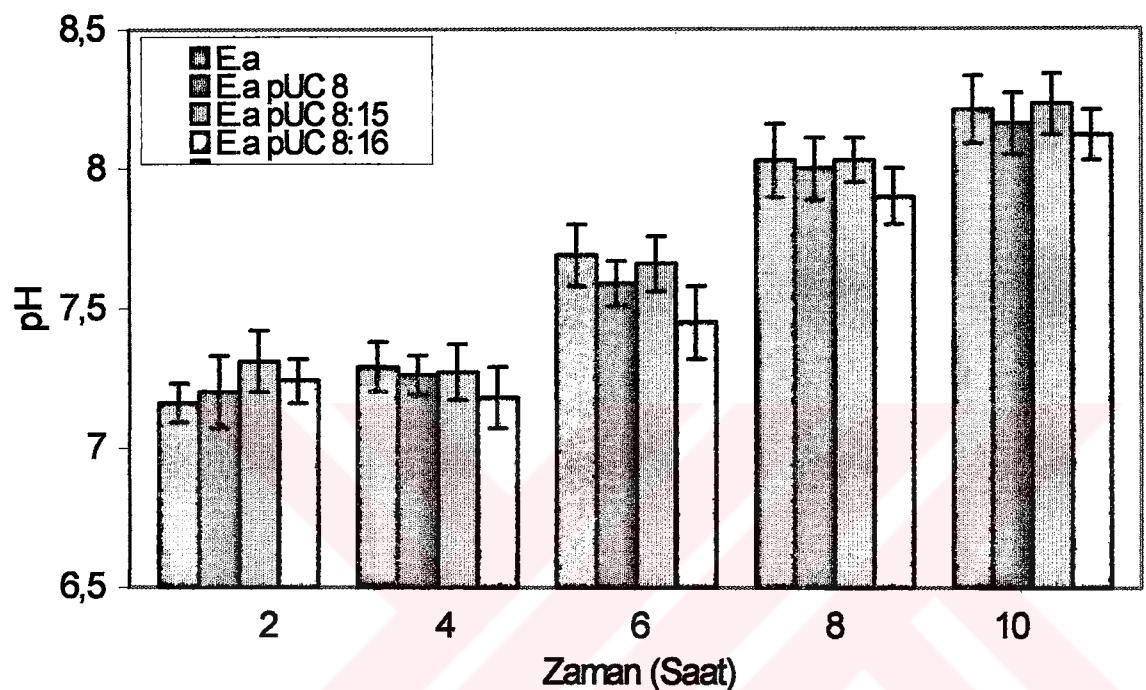

3.3. LB Ortamında *E.aerogenes* ve Rekombinant Suşlarının pH değerlerinin Analizi

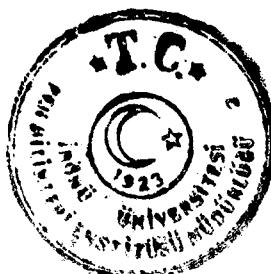
LB kültür ortamında bakterilerin asit üretimi onların kültür pH'larının ölçülmesi ile belirlenmiştir. Başlangıç pH'sı 7.5 olan bu kültürlerde, aktif logaritmik faz boyunca (0-4 saat) her 4 suş için pH 7.17'ye kadar bir pH düşüşü gözlenmiştir. Ancak 6. saatten sonra kültür pH'sı tekrar 7.5 ve üzerine çıkarak bu artış kültür periyodu boyunca devam etmiştir. (Şekil 3.6)

Burada görüldüğü gibi hücre kültürlerinde en düşük ve en yüksek pH'larda 10 kat kadar bir hidrojen iyon konsantrasyon farkı görülmektedir. Kültürlerin erken inkübasyon periyodunda (0-4 saat) asidik karakter taşıırken, geç kültür periyotlarında bazik oldukları saptanmıştır. Her suş için ayrı bir analiz yaparsak; *Ea*'nın 2. saatte ki 7.16 olan pH değeri 10. saatte 8.21 olmuştur. *Ea* pUC8'in 2. saatte 7.2 olan pH değeri 10. saatte 8.16 olmuştur. *Ea* pUC8:15' in ilk ölçümü 8.23 iken 10. saatte ki son ölçümü 8.23 olmuştur. *Ea* pUC8:16'nın ilk ölçümü 7.24 iken son ölçümü 8.12'dir. Bilindiği gibi mikroorganizmaların bulunduğu ortamlarda ki pH değerleri özellikle enzimatik etkinlikler için önem taşır. Ortamın pH derecesi, ayrıca ayrıca bakterilerin bazı metabolizma ürünlerinin az veya çok olması üzerinde etkili olur. Bu sonuçlarda ise matabolit üretiminin ortam pH'sı üzerine olan etkisi açık olarak görülmektedir.

Şekil 3.6. LB ortamında büyütülen *E.aerogenes* ve rekombinant suşlarının pH değerleri.

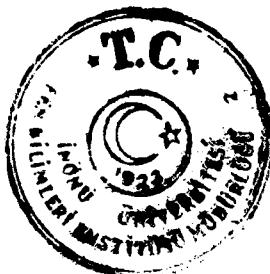

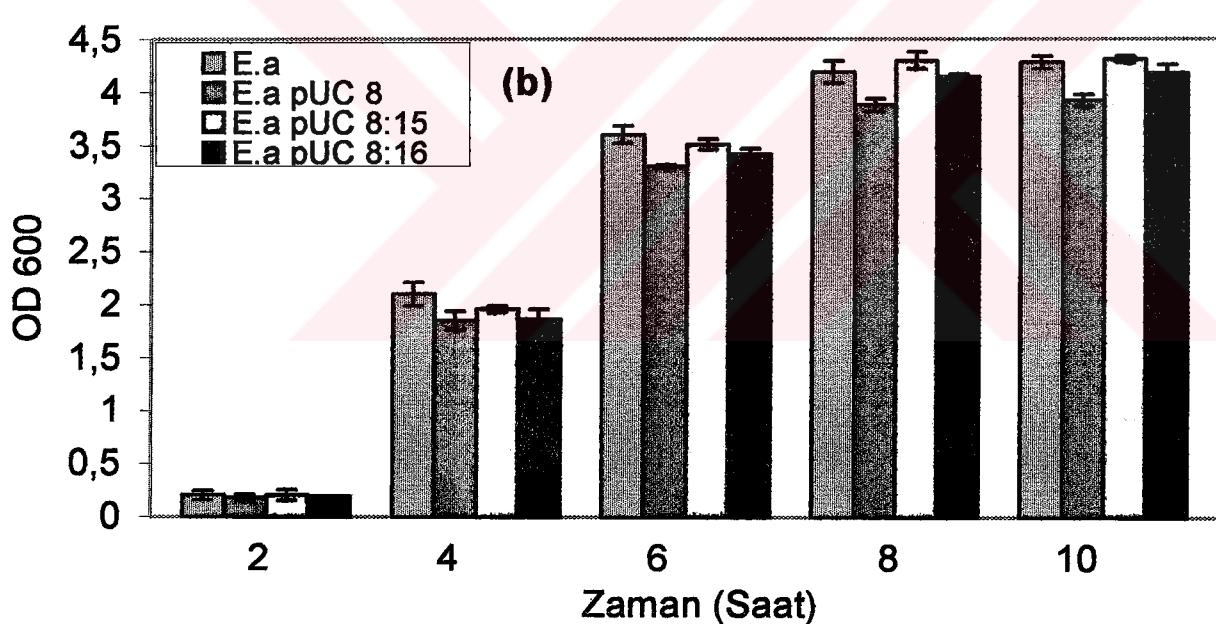
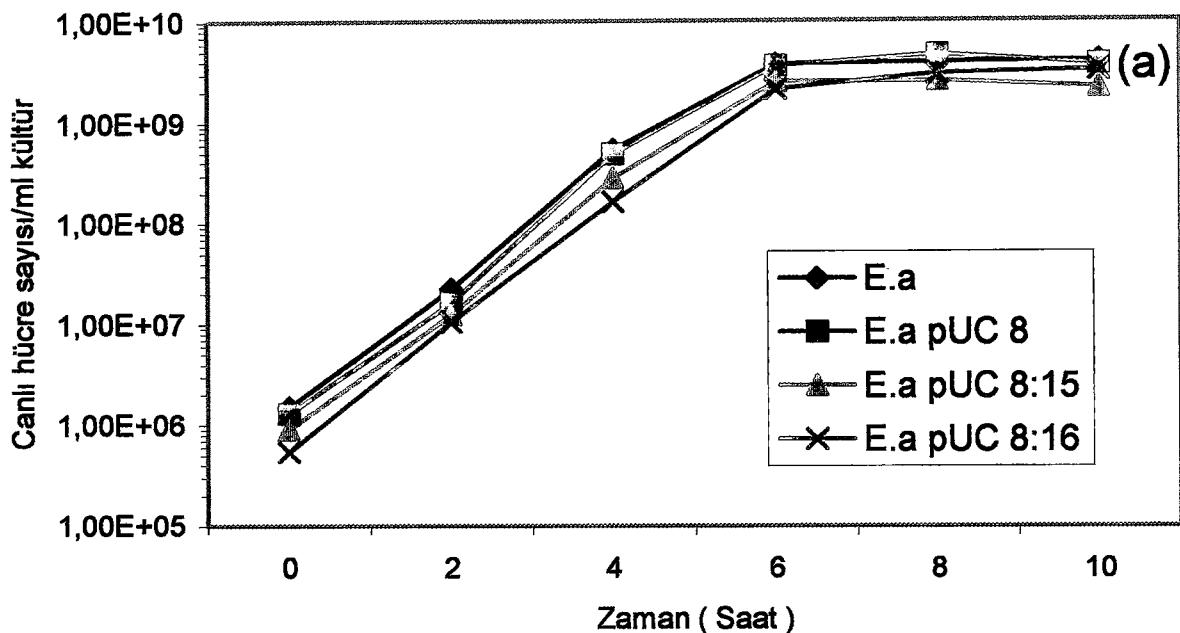
3.4. LBG ortamında *E.aerogenes* ve Rekombinant Suşlarının Büyüme ve Spektrofotometrik Değerlerinin Analizi.

Glikoz içermeyen LB besiyeri ortamıyla, kıyaslandığı zaman LBG ortamında VtHb'nin bakteri büyümeyesine olan etkisinin tüm inkübasyon periyotlarında, *vgb* içermeyenlere göre önemli bir fark göstermediği belirlenmiştir. Eş zamanlı olarak yapılan ölçümlerde LBG besiyeri ortamında canlı hücre sayısında LB besiyeri ortamındakine göre azalma olduğu tespit edilmiştir (Şekil 3.7).

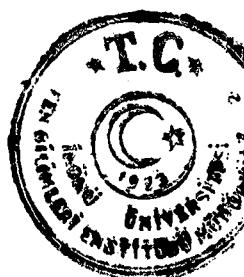
LBG besiyeri ortamında da LB besiyeri ortamı gibi optik densite ile canlı hücre sayısı arasında tam bir ilişki gözlenmemiştir. Absorbans artışı 8. saate kadar devam ederken canlı hücre sayısında 6. saatten sonra önemli bir artış olmadığı belirlenmiştir.

LBG besiyeri ortamında 600 nm dalga boyundaki absorbanslarda artış 8. saate kadar sürmüştür sonraki saatte bu artış hemen hemen durmuştur. Bu besi ortamında maksimum hücre yoğunlukları ml kültür başına *Ea* için 4.1×10^9 , *Ea pUC8* için 4.64×10^9 , *Ea pUC8:15* için 2.52×10^9 ve *Ea pUC8:16* için 3.27×10^9 hücre olarak saptanmıştır. Büyüme oranları ise *Ea* için 2.31 (26 dk./jenerasyon); *Ea pUC8* için 2.5 (24 dk./jenerasyon); *Ea pUC8:15* için 2.31 (26 dk./jenerasyon) ve *Ea pUC8:16* için 2 (30 dk./jenerasyon) olarak belirlenmiştir. Aktif logaritmik fazda 1 OD₆₀₀ ise *Ea* için 2.4×10^8 , *Ea pUC8* için 1.34×10^8 hücre/ml; *Ea pUC8:15* için 1.34×10^8 hücre/ml; *Ea pUC8:16* için 8.4×10^7 hücre/ml olarak belirlenmiştir.

Şekil 3.7. % 1 glikozlu LBG ortamında *E.aerogenes* ve rekombinant suşlarının kültürdeki canlı hücre sayıları (a) ve 600 nm deki OD değerleri (b).

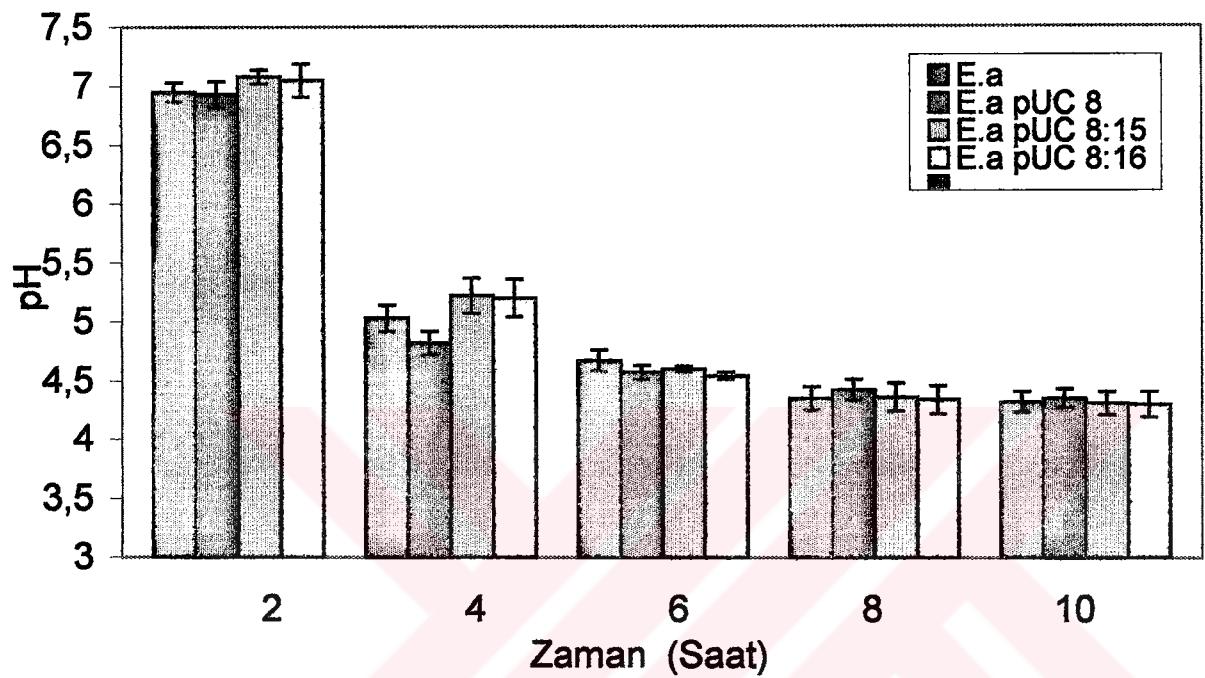

3.5. LBG Besi Ortamında *E.aerogenes* ve Rekombinant Suşlarının pH Değerlerinin Analizi.

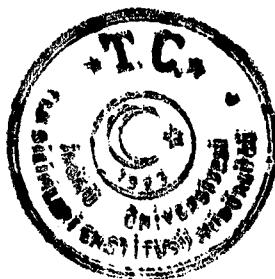
LBG besiyeri ortamında yapılan ölçümlerde, LB besiyerinde yapılan ölçümlere göre en dikkat çekici fark pH ölçümlerinde gözlenmiştir. Burada glikozun en önemli etkisi, ileri inkübasyon aşamalarında ortamın asiditesinin yükselmesi ile ortaya çıkmıştır. Aktif logaritmik fazda, *vgb* içeren suşların kültür pH'ları diğer iki suştan yaklaşık 0.2-0.5 pH ünitesi arası daha yüksek bulunurken ileri fazlarda 4 suştada benzer pH değerleri ölçülümuştur. Başlangıç pH'sı 7.5'den 4.8-4.5 seviyelerine inmiştir. Yine aktif logaritmik faz boyunca (0-4 saat) ortam asiditesinde hızlı bir artış olurken 6. saatten itibaren bu artış yavaşlamış, ancak devam etmiştir.(Şekil 3.8)

İlginc bulunan bir sonuçta; ortam asiditesindeki büyük artışa rağmen, canlı hücre sayımı değerleri LB besiyeri ortamındaki değerlerle kıyaslandığında az bir oranda düşüş gözlenmiş olmalıdır. LB ortamında 10. saatte pH 8.12-8.20 seviyelerinde iken, LBG besiyerinde 10. saatte pH değeri 4.8-4.5 seviyelerindedir. Aradaki büyük asidite farklılığına rağmen hücre yoğunluğunda fazla bir fark olmaması dikkate değer bir sonuçtur. Her suşun analizini yaparsak *Ea*'nın 2. saatte 6.95 olan pH değeri 10. saat sonunda 4.32 olmuştur. *Ea* pUC8'in pH değeri 2. saatte 6.93 iken 10. saat sonunda 4.35 olmuştur. *Ea* pUC8:15 için 2. saatte 7.08 olan pH değeri 10. saatte 4.31 olmuştur. *Ea* pUC8:16 için 2. saatte 7.05 olan pH değeri son ölçümde 4.30 olmuştur. Genel bilgilerde debynildiği gibi *Enterobacteriaceae* ailesine mensup bakteriler asite karşı dirençli değildir, buna rağmen hücre yoğunluğunda meydana gelmesi beklenen azalmanın gerçekleşmemesinin nedenlerinden biri *vgb*'nin etkisi olarak düşünülebilir.

Şekil 3.8. % 1 Glikozlu LBG ortamında *E.aerogenes* ve rekombinant suşlarının pH değerlerini gösteren grafik.

4. TARTIŞMA

Bu çalışmada *vgb* içeren iki rekombinant *Enterobacter aerogenes* suşunun fizyolojik ve biyokimyasal özelliklerinin *vgb* içermeyen suşlara göre gösterdikleri farklılıklar araştırılmıştır.

pUC8 plazmidi içine yerleştirilen üzerinde komple *vgb* genini ve onun promotorunu içeren, *Vitreoscilla* kromozomal DNAsından yapılan ve büyüklükleri farklı olan pUC8:15 ve pUC8:16 plazmidlerinin transform edildiği *E.aerogenes*'teki varlıkları, hem bu bakterinin amfisiline olan dirençlerinden ve hem de yapılan plazmid izolasyonu sonucu gösterilmiştir. Ayrıca bu her üç çeşit plazmidin kültür periyodu boyunca kararlı oldukları saptandı. Yapılan plazmid stabilite deneylerinde % 100 plazmid stabilitesinin olduğu görülmüştür. Plazmidlerin bu şekilde stabilitesi yakın bir bakteri olan *Serratia marcencens*'de gözlemlenen durumlarından farklılık arz etmektedir. Daha önce yapılan bir çalışma göstermiştir ki; bu bakteride özellikle pUC8:15 plazmidi oldukça kararsız davranışmakta ve stabilitenin sağlanması için aralıklı olarak yeni transformasyonların yapılması gerekmektedir. (Wei ve ark. 1998)

Daha önce yapılan bir çok çalışma; rekombinant proteinlerin plazmid içeren hücreler tarafından sentezlenmesinin, bu hücrelerin plazmid içermeyen hücrelere göre daha düşük bir büyümeye oranına sahip olmasına yol açtığını göstermektedir (Georgio, 1988). Ayrıca, büyümeye oranı ve maksimum hücre yoğunluğu plazmidin büyülüüğü ile ilişkili olarak etkilenmektedir. Plazmid büyülüüğü arttıkça bu parametrelerde düşüş gözlenmiştir (Cheah, 1987). Bu çalışmada, plazmid içeren *E.aerogenes*'in her üç suşu genel olarak, yabani konakçı hücreye göre daha düşük maksimum hücre yoğunluklarına sahip oldukları görülmüştür. Bu farklılık, *vgb* içeren plazmidi içeren suşun büyümeye oranları *Ea* ve *Ea* pUC8'e göre daha büyük görünürken, LBG ortamında VtHb'nin böyle bir etkisi gözlenmemiştir. Bunun bir nedeni; *vgb* promotorunun glükozlu ortamda baskılanmasından kaynaklanabilir. Gerçekten de, önceki çalışmalarдан glikozun *vgb* promotoru üzerinde negatif kontrol mekanizmasına sahip olduğu görülmüştür.

Bu çalışmalar, canlı hücre yoğunlukları ile hücre kütlesi (OD₆₀₀) arasında tam bir korelasyon olmama da, her suşun kendi içinde bu değerleri iyi bir şekilde ilişkilendirileceğini göstermiştir. Elde edilen sonuçlar, bu bakterilerin farklı büyülükte olmaları ile açıklanabilir. Ayrıca VtHb'nin hücrenin periplazmik bölgesinde yoğun halde bulunduğu ve hücrelerin büyülüğünü artırdığı bilinmektedir (Khosla, 1988). Bakteri hemoglobini periplazmik bölgede toplandığı için optik densite değerleri normalden fazla çıkmaktadır. Ancak, bu sonuçlar tam olarak bizim sonuçlar ile paralellik göstermemektedir. Çünkü, örneğin LB besiyeri ortamında *Ea pUC8:16* aktif logaritmik fazda en yüksek hücre yoğunluğuna sahipken, OD değerlerinde önemli bir fark yoktur. Hatta diğer üç suşa göre daha düşük seviyede OD₆₀₀ değerlerine sahiptir bu durum *Ea pUC8:16* hücrelerinin daha büyük değil tam tersi daha küçük olduğunu gösterir. Yine bu besiyeri ortamında *E.a pUC8:15* ortalama bir hücre yoğunluğuna sahipken, optik yoğunluk olarak en yüksek değerlerde seyrettiği görülmüştür. Bu sonuçlar, tamamen hücre büyülüğü ve OD değerleri arasındaki ilişki ile açıklanamamaktadır. Ancak, *vgb*'nin farklı konakçı hücrelerde farklı vektörlerle farklı biyosentezi bu çeşit bir ilişkiye sebep olabilir. Örneğin; VtHb sentezleyen *Ea pUC8:15* ve *Ea pUC8:16* suşlarında özellikle LB besiyeri ortamında, bu proteinin hücre içi yoğunluğundan dolayı özellikle ileri inkübasyon periyotlarında besiyeri pembemsi bir renk almaktadır. Bu renk de 600 nm dalga boyunda ışığı absorbe etme özelliği gösterir.

Kültürlerin asit üretimleri LB ve LBG besiyeri ortamlarında tam olarak zıt bir ilişki göstermektedir. LB ortamında başlangıç pH'sı olan 7.5'ten aktif logaritmik faz boyunca kısmi bir azalma (pH 7.2'ye kadar) görülmüş ancak, bu fazdan sonra tekrar bir artış gözlemlenmiş ve en son örneklerin alındığı 10. saatte pH değerleri 8-8.2 değerleri arasında gözlenmiştir. Halbuki LBG ortamında başlangıç pH'sı ilk 4 saat içinde pH 7.5'ten pH 5 seviyelerine inmiştir. Buradan sonra pH'nın 4.5 seviyelerinde kararlı kaldığı gözlenmiştir. Bilgilerimize göre; buradaki hücrelere benzer (örneğin *E.coli*) hücreleri kültür ortamındaki pH'sı 4 seviyelerine indiğinde büyümeye durmaktadır.

Ortam pH'sının LBG'li ortamda bu önemli düşüşünün yanında, kültürlerin bu ortamda diğer bir önemli özelliği, vgb içeren suşların *Ea* ve *Ea* pUC8 suşlarına göre canlı hücre yoğunluğunun önemli bir artış göstermesidir. Bu da daha önce bahsedildiği gibi glikozlu ortamda, VtHb tarafından sağlanan pozitif etkinin ortadan kalkmasının bir sonucudur. Çünkü, böyle bir ortamda *vgb*'nin transkripsiyonu önemli bir ölçüde azalmaktadır. Hatta *vgb*'nin inhibe edildiği böyle bir ortamda, rekombinant plazmidler konakçı hücreye ekstra bir yük getirmekte ve onların büyümeye oranlarını dolayısı ile aynı zaman periyodunda orijinal konakçı hücreye göre hücre sayısının birim kültür ortamında düşüşüne sebep olmaktadır. Yine, bu kültür ortamında da OD₆₀₀ değerleri ancak her suş için belli sayıda canlı hücre sayısı ile ilişkilendirilebilir. Bir suş için yapılan genelleme, diğer suşlar için uygulanamaz.

Dolayısı ile bu çalışma göstermiştir ki; VtHb'nin hücrenin fizyolojik parametreleri (hücre sayısı/mlt kültür, büyümeye oranı vb.) üzerine etkisi bakteriden bakteriye farklılık göstermektedir. *E.coli*'nin büyümesi üzerine olan pozitif etkisi *E.aerogeneste* tam olarak görülmemektedir; veya en azından aynı seviyede olamamaktadır. Ancak, *vgb*/VtHb sisteminin farklı ortamlar kullanılması suretiyle (*vgb*'nin traskripsyonunu baskılayan faktörlerin belirlenmesi ve bunlardan arındırılmış besi ortamlarının kullanılması) amaca uygun kullanımı sağlanabilir.

Yapılan bir çalışma; glikoz konsantrasyonu ayarlanarak *vgb*/VtHb sistemi ile asetoin ve bütandiol gibi fermenasyon metabolitleri aynı bakteri (*E.a*) tarafından % 50-80 oranlarında arttırlabildiğini göstermiştir (Geçkil, 2001). Bu da göstermektedir ki, canlı hücre yoğunluğu her zaman belli maddelerin sentezi için belirleyici rol oynamayabilir. Hücre sayısı düşük olmakla bereber, hücreler belli bir maddeyi çok daha etkili bir şekilde sentezleyebilirler. Bu çalışma *vgb*/VtHb sistemi organizmadan organizmaya farklı sonuçlar verebilmekte olduğunu ve istenen parametrelerin optimisyonunun çalışılan organizmaya göre verilmesi gerektiğini göstermektedir.

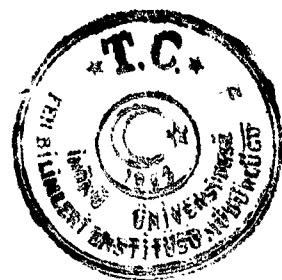
Bir çok mikrobiyal biyoprosesde oksijen, belli bir kritik seviyemin altında düşüğü zaman hücrenin fizyolojik ve metabolik özelliklerinde öyle değişiklikler olur ki; çoğu zaman hücreler bu değişiklikleri kaldırılamazlar ve sonuçta büyümeler durur.

Ayrıca yine bilinmektedir ki rekombinant hücreler, rekombinant olmayan hücrelere göre bir büyümeye dezavantajına sahiptirler. Vektör hem hücrenin metabolik ve enerji kaynaklarına ortak olur hemde çoğu zaman hücrenin normal metabolik mekanizmalarının değişimine neden olmaktadır. Ayrıca rekombinant hücreler, rekombinant olmayan hücrelere göre daha çok oksijene gereksinim göstermekte ve oksijen sınırlı ortamlarda daha zayıf büyümektedirler.

Aynı zamanda, aerobik olarak yapılan hücre kültürlerinde ve çok miktarda mikroorganizma üretimine dayanan çeşitli biyoproseslerde gerekli miktarda oksijen sağlanması önemli problemlerden biridir. Geleneksel olarak bu sorun hücre büyümeye ortamlarına dışarıdan oksijen transferiyle giderilmeye çalışılır. Buna alternatif bir yaklaşım ise hücrelerin genetik olarak manipule edilerek onların oksijen kullanma yeteneklerinin arttırılmasıdır.

VtHb'nin iyi bir oksijen taşıma ve bağlama proteini olması sebebi ile böyle bir amaçla kullanılması son yıllarda uygulama alanı bulmuştur. Gerçekte VtHb'nin düşük oksijenli ortamlarda hem toplam hücre proteini hem de rekombinant protein sentezini artttığı görülmüştür. Bakteriyel hemoglobin, optimal eldeleri belli bir oksijen seviyesine ihtiyaç duyan önemli bir çok fermantasyon ürününün üretiminde önemli bir ihtiyaç sağlayabilir. Her ne kadar fermantasyon anaerobik bir metabolik yol ise de bir çok fermantasyon ürününün üretimi belli bir kritik oksijen konsantrasyonu gerektirdiği bilinmektedir. Bu mikroorganizmanın reaktör ortamında yaşaması için bir gereksinimdir. VtHb ile sağlanan bu avantaj çeşitli doğal fermantasyon ürünlerinin üretiminin arttırılmasında kullanılabilir. VtHb'nin organizmalar üzerine olabilecek etkileri araştırmacılar için konu olmuş ve *E.coli*, *E.aerogenes*, *S.marcencens* gibi heterolog organizmaların metabolik ve fizyolojik aktiviteleri üzerine etkileri araştırılmış, bu proteinin rekombinant organizmaların daha iyi büyümeyi sağladığını ve metabolit üretimini artttığı saptanmıştır. Bir çok bakterinin yaşaması için belirli bir seviyedeki oksijen miktarı önemli rol oynar. Önceki çalışmalar, heterolog (*Vitreoscilla* hariç) bakterilerde VtHb, kritik oksijen seviyelerinde bu bakterilerin daha iyi büyümeyi sağladığını ve rekombinant protein üretimini artttığını göstermiştir. Aerobik ve fermantatif mikroorganizma

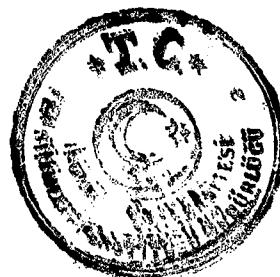
kültürlerine uygun oranlarda oksijen sağlanması, büyük ölçekte üretim yapan biyoprosesler için en önemli sorunlardan birini teşkil eder. Bunun için geleneksel metod, hücre büyümeye ortamına dışarıdan oksijen transferidir. Buna alternatif ise, hücrelerin ortam oksijenini daha etkili kullanacak şekilde genetik manipülasyonlarının yapılmasıdır. Bu bağlamda, VtHb'nin *E.coli* dışındaki tarımsal ve endüstriyel olarak önemli organizmalarda kullanılması önemli avantaj sağlayabilir. VtHb ile sağlanan bu avantaj çeşitli doğal fermantasyon ürünlerinin üretiminin arttırılmasında kullanılabilir.

ÖZGEÇMİŞ

Şebnem ÖZALP ERENLER.

1976 yılında Malatya'da doğdu. İlk ve orta öğrenimini Malatya'da tamamladı. 1992 yılında İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Biyoloji Öğretmenliği Bölümüne girdi. 1996 yılında mezun oldu. Aynı yıl İnönü Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Biyoloji Ana Bilim Dalı Yüksek Lisans Programına devam etme hakkını kazandı, 1997 yılında Yüksek Lisans programına devam etmeye başladı. 1997 yılında İnönü Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Biyoloji Bölümünde Araştırma Görevlisi olarak çalışmaya başladı. Yüksek Lisansın ders aşamasından sonra, "Bakteri hemoglobin geninin (VtHb) *Enterobacter aerogenes*'in Fizyolojik ve Metabolik Aktiviteleri Üzerine Etkileri" konu başlıklı bir tez hazırladı.

KAYNAKLAR

Ausubel, F.M., Brent, R., Kingston, R.E., Moore, D.D., Seidman, J.G., Smith, J.A. and Struhl, K. (1992). Current Protocols In Molecular Biology. Greene Publishing and Wiley-Interscience, New York.

Boerman,R.L and Webster, D.A (1982). Control of heme content in *Vitreoscilla* by oxygen. Journal of General and Applied Microbiology 28:35-43

Chen, W., Hughes, D.E., and Bailey, J.E. (1994) . Introcellular expression of *Vitreoscilla* hemoglobin alters the metabolism of *Saccharomyces cerevisiae*. Biotechnological Progress 10:308-313

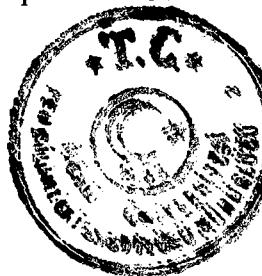
Cheah, U.E.,Weigand, W., and Stark, B.C. (1987) Effects of recombinant plasmid size on cellular processes in *E.coli* Plasmid 18:127-134

Crow, V.L. (1990). Properties of 2,3- butanediol dehydrogenases from *Lactococcus lactis* subsp. Lactis in relation to citrate fermentation. Applied and Environmental Microbiology 56:1656-1665.

Dikshit, K.L., Dikshit, R.P., Liu, Y. and Webster, D.A. (1992). The bacterial hemoglobin from *Vitreoscilla* can support the aerobic growth of *E.coli* lacking terminal oxidases. Archives of Biochemistry and Biophysics 293:241-245.

Dikshit, K.L., Spaulding , D., Braun A. and Webster, D.A. (1989) Oxygen inhibition of globin gene transcription and bacterial hemoglobin synthesis in *Vitreoscilla*. Journal of General Microbiology 135:2601-2610.

Dikshit, K.L and Webster, D.A. (1988).Cloning, characterization and expression of bacterial globin gene from *Vitreoscilla* in *E.coli*. Nature 331:633-635.

Dikshit, K.L., Dikshit, R.P., and Webster, D.A. (1990). Study of *Vitreoscilla* globin gene (*vgb*) expression and promoter activity in *E.coli* through transcriptional fusion. Nucleic Acids Research 18:4149-4155.

Dikshit, K.L., Dikshit, R.P., and Webster, D.A. (1991). Transcriptional control of *Vitreoscilla* hemoglobin synthesis . In “ Structure and Function of Invertebrate Oxygen carries” Springer-Verlag New York.pp.313-321

Geckil, H., (1995). Effect of bacterial hemoglobin on microorganisms and its use for the optimization of asetoin and butanediol production by *Enterobacter aerogenes* (Ph. D. Thesis)

Geckil, H., Benjamin C. Stark, Dale A. Webster (2001) Cell growth and oxygen uptake of *E.coli* and *P.aeruginosa* are diffrently effected by the genetically engineered *Vitreoscilla* hemoglobin gene.Journal of Biotechnology.85:57-66

Georgiou, C.D. and Webster, D.A. (1987). Identification of b,c, and d cytochromes in the membrane of *Vitreoscilla*. Archives in Microbiology 148:328-333

Grinsted J., Bennett P.M. (1988) Plasmid Technology

Hart, R.A., Kallio, P.T., and Bailey, J.E (1994). Effect of biosynthetic manipulation of heme on insolubility of *Vitreoscilla* hemoglobin in *E.coli*. Applied and Environmental Microbiology 7:2431-2437

Holmberg. N., Lilius, G., Bailey, J.E. and Bulow, L.(1997). Transgenic tabacco expressing *Vitreoscilla* hemoglobin exhibits enhanced growth and altered metabolite production. Nature Biotechnology 15 (3) : 244-247

Joshi, M. And Dikshit, K.L.(1994). Oxygen dependent regulation of *Vitreoscilla* globin gene: evidence for positive regulation by FnR. Biochemical and Biophysical Research Communications 202:535-542.

Khosla ,C. and Bailey, J.E. (1989).Evidence for partial export of *Vitreoscilla* hemoglobin into the periplasmic space in *E.coli*. Journal of Molecular Biology 210:79-89

Khosla ,C. and Bailey, J.E.(1988).The *Vitreoscilla* hemoglobin gene: molecular cloning, nucleotide sequence andgenetic expression in *E.coli*. Molecular and General Genetics 214:158-161

Khosla ,C. and Bailey, J.E.(1988). Heterologous expression of a bacterial hemoglobin improves the growth properties of recombinant *E.coli*. Nature 331:633-635

Khosla ,C. and Bailey, J.E.(1988).Mol Gen Genetic 214:158-161

Khosla ,C. and Bailey, J.E.(1989).J. Bacteriol 171:5995-6004

Khosla ,C. Curtis, J.E., DeModena, J.,Rinas, U. and Bailey, J.E.(1990).Expression of intracellular hemoglobin improves protein synthesis in oxygen-limited *E.coli*. Biotechnology 8:849-853.

Khosravi,M. (1991) Use of genetic engineering to optimize protein production in recombinant *E.coli*.Ph.D.Thesis, Illinois Institute of Technology, Chicaco.

Khosravi, M., Webster, D.A and Stark, B.C (1990)Presence of the bacterial hemoglobine improves alpha amylase production of a recombinant *E.coli* strain. Plasmid 24:190-194

Khosravi, M., Ryan W.,Webster, D.A and Stark, B.C (1990).Variation of oxygen requirement with plasmid size in recombinant *E.coli*. Plasmid 23:138-143

Kroneck, P.M.H., Jacob,W.,Webster, D.A. and DeMario, R.(1991). Studies on the bacterial hemoglobin from *Vitreoscilla*: redox properties and spectroscopic characterization of the different forms of the hemoprotein. Bio Metals 4:11-N 25

Mei-Ling Wei, Dale A. Webster, Benjamin C. Stark. (1997) Genetic engineering of *Serratia marcencens* with Bacterial hemoglobin gene: Effect on Growth, oxygen utilization, and cell size. Biotechonol Bioengineering

Miller, J.H.(1972). Experiments in Molecular Genetics. Cold Spring harbor, N.Y., PP.433.

Sambrook,J., Fritsch, E.F and Maniatis, J.(1989). Molecular cloning: a laboratory manual. Cold Spring Harbour, N.Y.

Seo, J., and Bailey, J.E. Effects of recombinant plasmid content on growth properties and cloned gene product formation in *E.coli*. Biotechnol. Bioeng. 27:1668-1674

Seo, J., and Bailey, J.E. Cell cycle analysis of plasmid-containing *E.coli* HB101 population with flow cytometry. Biotechnol. Bioeng. 30:297-305

Serebnikov,V.M.,Novosel'tseva,O.N and Bezborodov, A.M. (1992). Effect of aeration on acetoin and 2,3-butanediol biosynthesis in *Bacillus polymyxa* cultures. Translated from Prikladnaya Biokhimiya Microbiologiya, Russian Academy of Sciences, Moscow. Plenum Publishing Corporation. Pp.60-68.

Wakabayashi, S.,Matsubara, H. and Webster, D.A. (1986). Primary sequence of a dimeric bacterial hemoglobin from *Vitreoscilla* Nature. 322:481-483

Webster, D.A. (1987).Structure and function of bacterial hemoglobin and related proteins. In "Advences in Inorganic Biochemistry". Vol 7, pp.245-265. Elsevier New York

